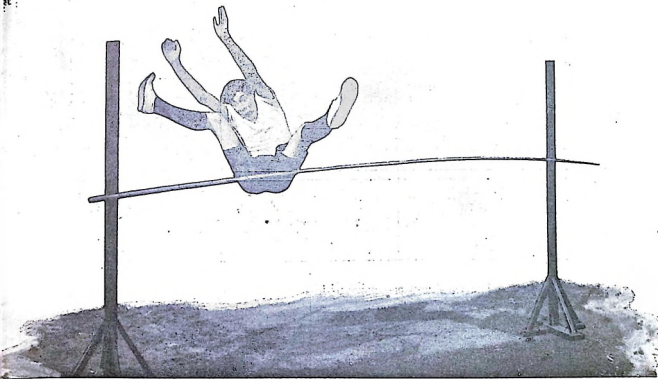

Spejdernes Magasin

Vor Ungdom

I dette Nummer:

Programmet for Spejder Olympiaden 1919

Nr. 5

Februar
1919

3. Aarg.

AMATØRERNE

.....
 køber Apparater, Plader, Papirer og alt andet FOTO-
 GRAFISK TILBEHØR og udførlig Vejledning gives hos
HENRICH & POULSEN
 HØJBROPLADS 6 - KØBENHAVN - TELEFON 1428, 8728

HELLESENS TØR ELEMENT

Verdens bedste

AXEL VELDEN

Prima
 :: Chesterfield-Lædermøbler ::
 og engelske do. med Gobelinstof.
 Specialitet: Overpolstrede Møbler.

Hovedforetagelse:
 Strandvej 187. -- Telf. Højrup 75

Stort Lager og Udstilling ::
 af Egetræs- og polerede Møbler
 Strandparkvej 11. Telf. Højrup 2064 x

Opbeholdning af Møbler, samt Møbler og
 Dekorationsarbejder anbefales.

Elis Møllerup
 Strandvej 150. Telf. Højrup 738
 Cigarer, Tobak, Cigaretter
 P. Wolff. — Horwitz & Kattentid.
 A. M. Hirschprung & Søner m.m.

TELTE vandtæt imprægneret
 Telttæg
 smukkeste Arudyg
 J. KIELSEN, Hørredegade 22, TELEFON 6631

Annoncer
 til
Vor Ungdom
 Afdeling for København og Dens

sendes under Adresse:
VOR UNGDOMS
 Annonce-Afdeling
 Strandvej 110C. Højrup

Bestilling: Kl. 12-4, TH. Højrup 1819

N. THORSØE-OLSEN
 Bog- og Papirhandel
 FJØLSTEDS 28 (H. af Hørrevald)
 Nye og brugte
SKOLEBØGER
 Telefon 8148 Skindergade 28

Leverandør til København Div.

Englands største
 Cykle

Humber

fabrikant af:
 Humber Ltd., Eng-
 sten og Coventry

Verdens ældste og største Cyklefabrik.

Humber Cyklen benyttes bl. a. af:

H. Maj. Kongen af England. — Dronningen af England. — Kongen af Norge. — Dronningen af Norge. — Kongen af Italien.	H. Maj. Kongen af Grækenland. — Kongen af Spanien. — Slækten af Persien. — Sultanen af Marocco. — Emiren af Afghanistan.
--	--

Generalrepræsentanter for Skandinavien:
N. RAABERG & Co.
 Farvergade 8-10 • KØBENHAVN • Telefon 9832

Brug kun

Vegetariske Retter i Daaser,
 fortrinlig i Smag, billigt i Brug.
 Alt i Kauserves og tørrede
 Frugter føres.

..... »SANA«
 Telf. 5650, Skindergade 28

Vindjakker og Regnfrakker
 er nu igen paa Lager
 i alle Størrelser

Et mindre Parti Vindjakker
 bortsalges fra 12 Kr. pr. Stk.

Spejdernes Depot Studiestræde 30
 Telefon 3186

Spejdernes Magasin Vor Ungdom

3. Aarg.

FEBRUAR 1919

Nr. 5

Paa Redaktionskontoret. Hvor der før blev arbejdet paa »Vor Ungdom»

tidl. Forretningsfører TORBEN FREDERIKSEN

tidl. Redaktør OVE HOLM

(se Side 2)

Abonnement

4 Kr. pr. Aar, Enkelt
No. 35 Øre.

Udenlandsk Abonnement
forhøjes med de
ekstra Forsendelses-
og Omkostning- Om-
kostninger.

Udgivet af »Det danske Spejderkorps»

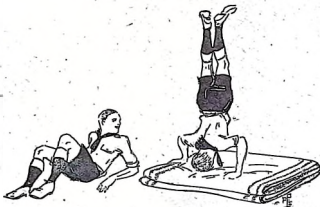
Redigeret af TORRY GRØSVED, Frimst, Kornetskolen, Helsingør.

Ekspedition: Steen Hasselbalchs Forlag, Købmagergade 26, K.
Telefon Central 12240.

Annoncering

Pris pr. 1/2 side 100 Kr., 1/4 Side
50 Kr., 1/8 side 25 Kr., 1/16 Side
12 1/2 Kr., For enkelte Annoncer
20 Øre pr. linje, Rabat for 12
Gange 10 %.

Adresser for Adresser og Best.
Søndervej 110, Helsingør. Tlf.
Helsingør 313.
Jysk Adresser, Tlf. 4446, Aarhus.

Spejder-Tæpper

— Extra stærke —
125 × 190

Kr. 13.00

Crome & Goldschmidt
City

Køb Deres Brændsel hos

1/8 DANSK BRIKET- OG KUL-KOMPAGNI

Telefoner: 2367 (r1 Notering), 13567, 13520

Barnängens Blæk

faas overalt og
bruges overalt

Ove Holm og Torben Frederiksen

Med Udgangen af 1918 er Ove Holm og Torben Frederiksen fra- traadt deres Stillingen henholdsvis som Redaktør og Forretningsfører for »Vor Ungdom».

Da jeg i Efteraaret 1916 bad disse to gamle Spejdere om at lave Jer et Blad, — og fortalte dem, hvorledes jeg mente, at saadan en Ting skulde se ud, var jeg klar paa, at de begge med Liv og Sjæl vilde gaar op i den Opgave, jeg havde overdraget dem.

De har begge gjort dette i fuld Maal. Ove Holm har ikke sparet sig selv for at skaffe Jer det bedste mulige Stof og de bedste Billeder, og Torben Frederiksen har været paa Færde tidlig og silde for at skaffe Bladet de Annoncer, der skulde til for at det kunde bære sig.

Opgaven har været stor og Arbejdet overordentligt, og man kan uden Overdrivelse sige, at Tiden har lagt de to gæve Mænd alle de Sten i Vejen, det paa nogen Maade har været den muligt.

»Var disse Priser paa Papir og Tryk og Clichéer dog blot ikke blevet saadan forhøjet i det uendelige, — sukker Redaktøren.

»Ja, og havde de Handlende dog blot haft noget at annoncere for, falder Forretningsføreren ind, »tænk, hvilket Blad vi skulde have faaet ud af dette!

Det er lige meget; Gamle Mænd! Vi takker Jer for, hvad I har gjort for os. — Det Pionerarbejde, I gjorde for at skaffe danske Spejdere deres eget Blad, vil ingen af os glemme.

C. Lembcke.

Jeg vil denne Gang føre en ny Mand ind ved Lejrbaalet og bede ham fortælle jer om en af de Ting, der er af Betydning for jer lige i Øjeblikket, og Manden er Sveriges Spejderchef, Major Ebbe Lieberath. Og saa vil jeg sætte mig ned i Kredsen hos Jer og høre med paa, hvad den svenske Høvding har at sige os.

Nu begynder Nødraabene atter at lyde derude fra Vaagerne. — Man læser allerede i Bladene om de aarligt tilbagevendende Drukningssulykker og Folk, der er gaaet gennem Isen, hvor den ikke kunde bære, og man læser mellem Linierne, hvor inderligt forvirret »tilfældige Personer» har baaret sig ad.

Det var vel, om noget saadant ikke kunde siges om Spejderne. Det er uden Tvivl disses Sag at ile til og bringe Hjælp, saasnart et Nødraab høres. Men lærer de ikke, hvordan de skal bære sig ad med at hjælpe, og *øver de sig ikke atter og atter paa Land, udebliver Forsviringen nok heller ikke hos dem.*

Lad det blive sagt saa højt, som det er muligt, at den *Spejderpatrulje, som ikke har Redningsreb med paa en Vinterudrykning, fortjener at straffes haardt, og den Patrulje, der*

ikke er helt hjemme i Redningsrebets Brug, fortjener ikke at bære Navn af Spejderpatrulje, thi den har forsumet at lære sig selv at imødegaa en af de almindeligste Farer, vor Vintertid byder paa.

Jeg gaar ud fra, at I véd, hvor dan man bruger et Redningsreb, og gaar derfor ikke nærmere ind paa dette. Men det hænder jo ogsaa, at man bliver stillet overfor en Is-Ulykke, og det er om Jeres Op træden under disse Forhold, at jeg her vil tale med Jer om.

En Hovedbetingelse for at kunne redde En op af en Vaage er den, *ikke at miste sin Ro og Omtanke.* Ganske vist, det gælder om at skynde sig, det er Sekunder, det drejer sig om i saadan et Tilfælde, men rolig og *overlagt Handling* maa der til.

Man maa ikke lade Skrakken faa Overtag over sig ved den Nød stedtes Skrig og Kamp for Livet, thi da ender det med, at det hele bliver ved ens gode Mening. Man fristes da til at gribe til det nærmeste, men maa ske langtfra det bedste af de Hjælpe midler, der er ved Haanden, og uden Omtanke styrte ud mod den Nød stedte, for saa maa ske i næste Øjeblik selv at ligge kæmpende i Vaagerne. Og desuden overføres Ens egen nær

vøse Optræden let til den Nødestedte, der bliver endnu uroligere.

Sørg derfor selv for at være fattet og indgyd den Nødestedte Mod. Sig til ham, at jo mere han skriger og kæmper, jo mere Luft taber han, og jo lettere synker han, sig til ham, at han skal holde sig fast i Iskanten. Og er Iskanten svag, sørg da for, at han ikke gør Forsøg paa at komme op paa den, men venter, til I kan hjælpe ham. Se at faa ham til at tro, at det hele ikke er saa farligt. Anvend blot spøgefulde Tilraab, som kan faa ham til at le o. s. v., selv om han skulde blive vred over dette, gør det mindre til Sagen. Saalænge han kan blive vred, har han ikke helt

Køretøj i Nærheden, maa det være et Øjeblikks Sag at faa Tømmen spændt fra Hesten.

Ligger der en Baad trukket op paa Land, saa ud med den! Er den indefrøssen, saa spild ikke Tiden med at faa den løs, men spark i Stedet for et Par af Tøfterne løse.

Og er der intet af den Slags ved Haanden, saa har man jo altid sine egne Klæder, Frakken, Livremmen eller Selerne, — ja, jeg husker en Dreng, som trak sin ene Støvle af (vi havde langskafte Støvler dengang) og trak en Ulykkelig op med den. Bruger man Frakken, maa man sørge for, at der ikke tages i Ærmerne, thi disse lader sig meget godt rive af ved Sømmene.

Frakken, Brædten eller hvad det nu er — i Haanden og har gjort sig klart, hvilken Vej, der for En selv er den sikreste.

Saa nærmer man sig forsigtigt Vaagen til en passende Afstand, lægger sig ned paa Maven og gør sig saa bred som muligt — *fordeler Vægten over den størst mulige Flade* — og aalæse sig derefter frem i liggende Stilling (kryb ikke paa Fire med mindre I har et Brædt eller to med, eller hvis Isen danner Stjerner, naar I gør det).

Naar man saa er naaet saa langt frem, at man kan naa den Nødestedte med den *afslængede Haand*, begynder det sværeste og den farligste Del af Arbejdet.

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

tabt Fatningen, og saa er der Haab om at hjælpe ham.

Det er klart, at man ikke stikker Hænderne i Lommen og giver sig til at holde Foredrag for ham og venter, til han bliver fattet og gør, som man siger. Mens man taler til ham, har man lynsnart Øjnene med sig og ser, hvilke Hjælpemidler, der er, og gør sig klart, hvilken Vej, der vil være den sikreste ud til ham. Denne er nemlig langt fra altid den samme som den, man selv gik, inden Isen brast.

En Hegnstolpe, en Granstamme, en Gren, et Par Skøjteremme, en Stige, en Slædefalg, et Tov, en Aare, en Tøfte, alt, hvad der kan *forlænge* den hjælpende Haand, er Ting, der kan bruges, Og er der et

Forholdene er jo forskellige, eftersom Isen er paa det nærmeste fast lige ude ved Vaagen, eller den ikke er det.

I det første Tilfælde har man blot at promenerer ud og tage Fysren op, men det er altid det klogeste at se at faa fat i den Nødestedte liggende paa Isen, thi dels fordeler man derved sin Vægt over en større Flade, saa Isen ikke saa let gaar itu under En, dels glider man let i den staaende Stilling og risikerer at blive trukket ned i Vaagen, medens man, naar man ligger ned, er i Stand til at byde større Modstand.

Er Isen skør, er det ikke helt saa let. Men lad os nu antage, at at man har Redningsmateriellet —

Er han, takket være rolig Tiltale og Skæmt, saa fattet, at han nu søger hvad man siger, skal han opfordres til at holde godt fast og vegde sig, saa han faar Ryggen mod Iskanten og sparke med Benene, til disse kommer op til Vandfladen. Gør han det, vil det ikke være nogen Sag at trække ham op, thi han hjælper efter al Sandsynlighed selv med alle Kræfter.

Men husk selv paa hele Tiden at ligge saa fladt som muligt, og sig ogsaa til ham, at han absolut ikke maa rejse sig. At aalæse sig fladt tilbage til den faste Is er den sidste Del af Redningen.

Skulde man ikke magte liggende at hale ham op, maa man under ingen Omstændighed rejse sig op

eller lægge sig paa Siden med Benene under sig (Fig. 1), thi da mindskes Understøttelsesfladen, og Isen brister.

Man maa da lægge sig paa et Knæ og en Haand, og disse saa langt fra hinanden som muligt, og samtidig føre det frie Ben og Fod frem mod den Nødstedte, idet man forsøger at fordele Vægten saa ligeligt som muligt paa Haand, Knæ og Fod (Fig. 2).

Lykkes det heller ikke paa denne Maade at faa den Forulykkede op, maa man faa ham til at vende sig igen og trykke sin frie Haand mod Vristen paa den fremstrakte Fod, hvorpaa han hales op, og »Aalingen« begynder.

Men Trykket er stort i det Øjeblik, den Nødstedte stemmer mod Vristen, og skulde Isen briste netop da, er der ikke andet at gøre end at søge et Stykke tilbage og lægge sig ned og saa gentage Manøveren til den lykkes — *thi den skal lykkes!*

Har man et Brædt eller en Stage med sig, skyder man, denne frem foran sig til den naar den Nødstedte, »aal« sig derefter frem paa Stagen og bærer sig ad som ovenfor nævnt.

Har man to Brædder eller Stag'er, bør de lægges over Kors (Fig. 3) for at fordele Vægten over den størst mulige Flade.

Er der flere Medhjælpere, maa disse bestemt og kraftigt holdes fra at nærme sig Vaagen. De skal lægge sig ned og tage Redningsmanden i Fødderne for herigennem at hjælpe ham med at trække den Forulykkede op.

Det siger sig selv, at Fremgangsmaaden varierer efter de Redningsmidler, der er for Haanden, Isens Beskaffenhed, den Nødstedtes Legems- og Sjælskræfter i Øjeblikket o. s. v. Men ovennævnte Frem-

Hvor Drengene færdes. I

Kostskoleliv

Hvorledes Dagen og Aaret gaar for en Herlovianer.

Herlufsholms Elever vækkes paa en yderst barbarisk Maade, idet en Tjener kimer med en ildeldyende Klokke, og hvis han endda gjorde det paa en blid, venlig, Maade nej han flaar i Klokken som en rørende, rimeligvis fordi han selv skal op paa denne Tid, Klokken er nemlig kun — seks. Faa denne Maade vækkes Eleverne paa alle Sovesale, der er hele fire; De vordende Studenter, »Store Sovesal«, »Lille Sovesal« og »Stalden«, hvor de Nyoptagne hviler det første Aar. Paa »Store Sovesal« sover det største Antal, godt 40 Mand. Efter at være fuldt paaklædte (ellers bliver de ekspederede tilbage igen; dog kan man næsten altid liste ind i Morgensko uden at blive opdaget),

»Guld og Guds og Enges,
Herlufs eget Navn
gik i Arv til Drengene,
blev til Danmarks Garne,

stiller Eleverne til Mogenmaden, som bestaar af den noget ejendommelige Sammenstilling: En Kop Cacao, 3 smaa Tvebakker (uden Smør) og et Stykke bart Rugbrød (med Smør). Efter dette lukulliske Maaltid gennemgaas Lektierne hastigt, nogle tager dog en lille Lur i Stedet for, hvorefter der stilles til Morgensang inden Undervisningen begynder Kl. 8. Fra Kl. 11¹⁵ til 12¹⁵ er der Fritid, som dog Tirsdag og Fredag afbrydes af en tvungen Bading for hele Skolen. Dernæst er der Middagsmad (2 Retter om Søn-

gangsmaade er anvendelig i de allerfleste Tilfælde.

Men, som jeg begyndte med at sige — det er ikke nok at læse sig til, hvorledes man skal bære sig ad, det maa øves, og det maa øves atter og atter.

Patrullerne maa Gang paa Gang sættes i denne Situation: »Her er sket en Isulykke, bring Hjælpe! Lad os se, hvorledes I udnytter de Hjælpemidler, der er for Haanden. Lad os se; hvorledes I klarer denne Opgave, naar I er alene, og naar I er flere — og om I busker de forskellige Fremgangsmaader, jeg her har nævnt, og har faaet fat i, hvad

det kommer an paa. Og Situationerne skal arrangeres Virkeligheden saa nær, som det er muligt. Ingen Forklaringer! Der ligger Manden! Gør, hvad der skal gøres, og lad det være godt med det.

Saaledes har den svenske Spejderchef talt. Læg jer hans Ord paa Sinde, thi det, han har sagt, har den samme Gyldighed paa denne Side Sundet som »hinsiden«.

Plumben

dagen med Dessert). Herloviaanerne er i Besiddelse af en guddommelig Appetit, som bliver rigeligt stillet af Skolen; der er sat uhyggelige Rekorder med Hensyn til — ja ligefrem Ædning i Spisesalen. Saaledes gaar der endnu Sagn om en Discipel, der efter Sigende skal have sat 14 Stk. Bøf til Livs.

Efter Middag er der »Siesta« til Kl. 2, saa begynder Middagslæsetiden, der varer til Kl. 2.⁴⁵ Derefter er der Skolegang igen fra 3³⁰ til 6. Fra 2⁴⁵ til 3³⁰ er den saakaldte »Besetide« eller »Bissetide«, som den oprindelig kaldes, Navnet stammer fra, at Eleverne i den Tid har Lov

til at bisse rundt i Stedet for at læse. Hvis man ikke har meget at læse til om Eftermiddagen, kan man dog af Rektor faa Tilladelse til at gaa fra Læsesalen, naar man har læst, hvilket ikke varer længe. Saa straks ud at spille Fodbold, men med en Tennisbold, og Pladsen er en stor Grusplads lige foran Skolebygningen. Kl. 6. har man fri til Aftensmaden Kl. 7 (skaaret Smørebød med en varm Ret). Kl. 7³⁰ er der atter Læsning, som varer til Aftenlovsangen Kl. 8³⁰. Kl. 10 begiver hele Skolen sig til Sengs, undtagen Dimittenderne, der har Lov til at være oppe til 10³⁰. Af Herlufsholms Elever bor de Nyoptagne paa en Fællestue, hvortil er knyttet en Skabsstue; alle de øvrige Klasser er indlogerede paa Kamre

(»Humre«, som de kaldes) først 4—5 Mand sammen, senere gradvis aftagende, indtil de i de to øverste Klasser kun er 2 pr. Kammer. Kamrene er fra Skolens Haand meget sparsomt udstyrede: To store Borde, store Bøgetræskabe og dito Stole; i de to øverste Klasser er det dog tilladt at have Flugtstole eller Kurvestole, og paa øverste Klasses Kamre findes — hvilken Luxus — en læderbetrukket Sofa. Et andet Privilegium, ældste Klasse har, er, at de hver Onsdag Aften faar Maden bragt over paa Værelserne, hvilket er en stor Fest, da man ikke skal nøjes med Skolens Mad og Drikke den Aften. Paa hvert Værelse er en lille Kakkellov, hvori der fyres med ikke saa faa Mængder Bøgebrænde, der er dog ogsaa Plads til en lille Kedel, hvori man varmer Vand til at børste Tænder i, for The maa man ikke lave:

Som man ser, er det ikke megen Fritid, der er levnet Herloviaaneren til daglig; men den udnyttes saa naturligvis ogsaa paa bedste Maade.

Ak ja, Friheden, den bliver dog sommetider berøvet en, naar man som Straf skal »sidde inde« en Søndag eller sjældnere paa »Stenstuen«. »Stenstuen« er et lille Tagkammer

Onsdag-Aftensmaden bringes over til ældste Klasse.
Tjeneren i daglig Uniform.

med, et lille Vindue, et Bord, en Stol og en græsk Grammatik, og saalænge man sidder, bliver man fuldstændig afsondret fra Omverdenen.

Soldaterkorpset.

I 1909 blev der stiftet et Soldaterkorps paa Skolen. Det blev stiftet af den daværende øverste Klasse og har derfor stadig været ledet af en Chef i øverste Klasse med en Souschef i næstøverste, som saa Aas

Paa Patrulie

ret efter bliver Chef. Korpset holdt Øvelse om Søndagen eller i Fritiden mellem 11¹⁵ og 12⁴⁵, og Interessen for det er stor. Særlig glæder enhver Herloviaanersig til »Heldagsturen«, paa hvilken Dag der er Øvelse sammen med Søe Akademi Soldaterkorps. Dog er de smaa Søndagsture, hvor Dagen tilbringes i Herlufsholms store Skove, og hvor de selv laver Maden, ogsaa fornøjelige.

Sportslivet.

Blandt de daglige Fornøjelser paa Herlufsholm spiller Sporten en stor Rolle. Skolen er i Besiddelse af to

Fodboldbaner, tre udmærkede Tennisbaner samt flere Kricketbaner. Fodbold er Herlovianernes Nationalsport og spilles af alle de mindre og næsten alle de større med en Iver, der grænser til Fanatisme, og stor er Spændingen, naar der udspilles en Match mellem vort Kamphold og en anden Skoles. Jeg husker engang, jeg stod sammen med en Kammerat, der var ivrig Spiller, men som endnu ikke selv hørte til »the eleven«, og saa paa en Fodboldkamp. Han kom i en saadan Ekstase under et Opløb mod Fjendens Maal, at han sparkede en Stok væk, som en ham vildfremmed Herre stod og lænede sig til, saa at denne faldt om.

Skolen har Kampe med de fleste større Skoler i Nærheden; særlig er Sorø en farlig Modstander, da den har ca. 400 Disciple at udvælge Kampholdet af, medens Herlufsholm kun har ca. 100. Der er dog visse Kampe som Herlovianeren aldrig glemmer, og det er Kampene med Akademisk Boldklub i København, hvor Kampen den ene Gang blev uafgjort, men den næste Gang blev en Sejr for Herlufsholm.

Næst efter Fodbold tror jeg nok, at Tennis er den Gren af Sporten, der nyder mest Anerkendelse hos Herlovianerne. De tre nederste

Klasser maa dog ikke spille Tennis, men har andre »Førnelser«, som at samle Bolde for de store.

En Sport, som det er gaet meget tilbage for, er Kricket. I gamle Dage var der en vældig Interesse for det, og der blev udspillet spændende Kampe med andre Skoler.

»Falc kommer.«

En af Herlovianernes mere sjældne Førnelser er, naar »Falc kommer.« Skolen er nemlig i Besiddelse af et udmærket Brandslukningsmateriel, og de tre øverste Klasser danner et Brandkorps til dets Betjening. Korpsen skal naturligvis indøves, og saa kommer Direktør Falc fra København susende derned engang imellem, og alle er glade, thi det er i Reglen i Undervisningstiden, Direktør Falc kommer. Og kan de faa Tilladelse til at bruge Vand til Øvelserne og til at kravle op i den store Stige, som er lige saa høj som Kirketaarnet, saa er der vild Jubel. Dette Brandkorps har forøvrigt gjort stor Nytte, sidst ved at redde Bygningerne, da Kostalden til Herlufsholms Avlsgaard en Vintermogen Kl. 6. nedbrændte.

De aarlige Fester.

Som lyse Punkter i Tilværelsen er Herlufsholms fire aarlige Fester. Den første og mest karakteristiske er Fugleskydningen, der afholdes

Et Fodboldhold.
Det hvide Måske er Bligittes Sofas Lijfe.

Fugleskydning-Chokoladen bæres fra Køkkenet til Festsalen. Tjenerne i Galla.

den første Lørdag efter Sommerferien. Festlighederne tager deres Begyndelse straks om Morgen, thi hele Dagen er Fridag, og indledes med, at Præmierne i Procession og med Musik i Spidsen føres forbi Rektor, hvorefter Skydningen tager sin Begyndelse. Der skydes efter gammel Skik og Brug med Bue og Pil til en Træfugl, og Ordenen opretholdes af en Stab af Embedsmænd, udvalgte mellem Disciplene, medens »Festdekoratorer« og deres Hjælperne pynter smukt op med Flag og lign. Der er to Fugle at skyde til, nemlig »Store Fugle« for de fire øverste Klasser, og »Lille Fugle« for de tre nederste. Hver Gang et velrettet Skud bringer en Del af Fuglen til at falde, saluterer med Kanonslag, og det hele foregaar under fuld Musik. Hermed gaar Formiddagen og en Del af Eftermiddagen; men saa er i Reglen ogsaa hver Splint af Fuglen nedskudt. Saa føres Fuglekongerne i Procession, begge festligt pyntede og paa en med Blomster dekoreret Vogn. Om Aftenen er Omegnens unge Damer inviteret til en lille Dans paa Skolens Festsal, som en munter Afslutning paa hele Festsæstningen.

Aarets anden store Festlighed er Komedieballet, der afholdes paa den dertil indrettede Scene i Festsalen, i Reglen en Studenterkomedie eller et andet morsomt Strykke,

det mere i det mindste altid Diletanterne. Efter Komædien er der saa Bal og det sædvanlige Traktement, bestaaende af Smørrebrød, Kager og Rødvind.

Den højtideligste af alle Festerne er dog alligevel Trollefesten, der fejres den 14. Januar, Herluf Trolles Fødselsdag, som naturligvis er hel Fridag. Tidlig om Morgenen samles alle Skolens Lærere og Disciple i Herlufsholms lille, hyggelige Kirke til en Mindegudstjeneste for Stifterne, og senere paa Dagen stiller Soldaterkorpslet til Parade. Om Aftenen er der Bal, som i Dagens højtidelige Anledning varer en Time længere end de andre Balle. Disciplene har endvidere fri den næste Formiddag for at faa hvilket ordentligt ud.

Det fjerde Bal finder Sted i Marts Maaned og afviger kun fra Komædieballet derved, at Disciplene i Stedet for at spille Komædie afholder en Koncert, inden Ballet aabnes; til Koncerten har de undertids den fremmed Assistance.

Man maa dog ikke tro, at Livet paa Herlufsholm er lutter Fornøjelsen og Glæder, — tværtimod. Man kunde fremdrage mange alvorlige Minder hermede fra; men naar man ser tilbage paa Samlivet med Kammeraterne, er det dog naturligvis de lyse Minder, der faar Overtaget.

Der hersker i det hele taget en stærk Kammeratskabsfølelse mellem Herlovianerne, som end ikke forsvinder efter Studentereksamen, naar Studierne for Alvor skal fortsættes. Herom vidner for Eksempel »Herlovianersamfundet«, hvor de gamle og unge fra Skolen samles til en aarlig Fest paa Herluf Trolles Fødselsdag og mindes deres mange gode og fornøjelige Skoledage ved et festligt og muntert Gilde. — a—

Korps-Lejr. Samling 1919

Lejren paatænkes afholdt i Juli straks efter Sommerferien Begyndelse.

Ja, Drengel — saa tager vi fat paa Forberedelserne, baade I og vi andre.

Naar en Ting skal gøres ordentlig, hører der ogsaa en ordentlig Forberedelse til. Tænk paa det samme, naar I skal have udrettet noget i Jeres Patruljer og vær aldrig bange for at paabegynde Forberedelserne for tidligt.

Det I nu skal tænke paa (og gøre noget ved) er:

- 1) at spare Penge sammen hvor I kan; saa I kan komme med. Og som Kaptajn Spanding siger nedfor: »Køb saa blot lige saa mange Lejrsparømærker I kan (de maa gerne gælde til jeres 2' og 1' Kl. Prøver), det er en Bank; I sætter Pengene i og ingen Rottefælde«. I kan faa Pengene tilbage, hvis I til den Tid skulde have ondt i Maven eller være kommet i Tanker om, at I interesserer Jer mere for at trille med Tøndebaand.
- 2) at bringe Jeres Lejrmateriel i Orden, saa I har, hvad der skal bruges.
- 3) at paabegynde Træningen til Olympiaden.

Vi andre er allerede i fuld Gang. Vi har nedsat en Lejrkomité, som bestaar af Kaptajnerne Schmidt (Københavns Division) og Spanding (Sydjyske Div.), Premierløjtn. Torry Gredsted (Midtjyske Div.), Adjunkt Kl. Vedel (5' By Trop). Resdaktør Asmus Diemer (Korpsraad), Skoleinspektør Rosent (Fyens Div.), Reservelæge Kai Kjer og mig.

Vi har holdt 3 Møder (to i December og et i Jan.) Vi har været det første Trip ovre paa den forjættede Lejrplads (som foreløbig ingen Mennesker skal faa os til at sige, hvor er), vi har bestemt, hvilke Øvelser Jeres Olympiade skal bestaa af og startet Jeres Lejrsparøbank, vi har i Dag faaet den udmærkede Idrætsmand Kaptajn Holger Nielsen til at fortælle Jer noget om Olympiadens enkelte Øvelser, og vi har endelig paa vort sidste Møde — efter at have indhentet Effterretning rundt hos alle Troppene om naar de bedst kunde — bestemt, at Lejren skal afholdes i Juli lige efter Sommerferien Begyndelse.

Tag nu ogsaa I fat, saa det hele kan blive til noget, der er noget ved!

C. Lembocke.

Spejder- Olympiaden

Leder: Premielejtant T. Gredsted

A. Fri Idræt

1. 100 m Hurtigløb
2. Længdespring
3. Stangspring
4. Spydkast i Længden
5. Svømning og Bjergning (50 m Svømning og 25 m Bjergning)

B. Spejderidræt

1. Kæst med Redningsreb
2. Hurtigt og Fjernsynsøvelse
3. Ordonnansopgave
4. Første-Hjælp/Opgave
5. Altmuligmandsopgave

Konkurrencen former sig som en 10-Kamp mellem Troppene. Hver Trop stiller et Hold paa 5 Mand — en Deltager til hver af den Fri Idræts enkelte Dele. Hele Holdet skal kunne deltage i en hvilken som helst af Spejderidrættens enkelte Dele, og hver enkelt Deltager vil først paa Stedet faa opgivet, hvilken Del det for hans Vedkommende bliver. Hver Deltager vil saaledes komme til at konkurrere i een Del af den Fri Idræt (selvvalgt) og een Del af Spejderidrættens (opgives først paa Stedet af Ledelsen).

Holdets samlede Alder maa ikke overskride 75 Aar (Gennemsnitsalder: 15 Aar), saaledes at forstaa: stiller en Trop en Deltager paa 16 Aar, er det nødvendigt at tage en 14-aarig med for at udligne o.s.v.

Der regnes kun med hele Aar, Eks. en Spejder, der er 15 $\frac{3}{4}$ Aar regnes for 15-aarig, en Spejder,

der fylder 16 Aar i. Eks. den 30. Juni regnes for 16-aarig.

Fødselsdage i Lejr-Perioden (sandsynligvis 10.—20. Juli) regnes ikke med.

Konkurrencen staar kun aaben for Korpsets aktive Spejdere, og ingen kan opnaa Tilladelse til at deltage, med mindre han har staaret som aktiv Spejder i Troppen fra $\frac{1}{3}$ 1919.

Kun Korps et kan i hvert enkelt Tilfælde give Tilladelse til Ændring af denne Betingelse.

Der afholdes først indledende Kampe, og i de afsluttende Kampe vil den bedste Fjerdedel af Holdene komme til at deltage.

Sejrende Trop bliver den, der har det sejrende Hold.

Sejrende Division bliver den, der i Forhold til sit Antal Troppes faar de fleste deltagende Hold i de afsluttende Kampe.

Idrætsøvelserne

Nærmere Regler og Bestemmelser — Træningen — gode Raad m. m. af Kaptajn Holger Nielsen

Ved Bedømmelsen af Idrætsøvelserne tages Hensyn til det bedst opnaaede Resultat i Tid eller Maal. Dersom 2 eller flere naa samme Resultat, vil dog den eller de, der efter Dommerens Skøn har den kæneste Form over Øvelsen, blive stillet forrest i Nummer.

Hurtigløb

startes fra en paa Jorden afmærket Linie: Startlinien. Starten sker ved Pistolskud. Ingen Del af Deltagerens Legeme maa berøre Jorden udover Startlinien. Der siges: »Klar!« og Startskuddet falder i 2 Sekunder herefter. »Falsk Start!« at begynde Løbet for tidligt, straffes med, at Vedkommende sættes i m tilbage. Har et Løb faaet

»Falsk Start« tilkendegives det af Starteren ved et nyt Skud, og Deltagerne maa da vende tilbage til ny Start.

Hver Deltager har sin egen afmærkede Bane, som skal holdes under Løbet.

Maallinien er markeret ved en udspændt Uldtraad, som skal brydes med Brystet af 1ste Mand. Traaden maa ikke brydes med Hænder eller Arme, og forreste Mand maa ikke løbe under eller springe over den, da han i saa Tilfælde ikke kommer i Betragtning.

Anm. Startstillingen er fri. Mange Løbere bruger at lægge Hænderne paa Jorden lige indenfor Startlinien. Naar Startskuddet lyder, giver de et Tryk med Hænderne mod Jorden, samtidig med at de udfører et kraftigt Spring fremad. Andre Løbere bruger i Stilling til Start at have Armene noget tilbage, førte, hvorpaa de ved Starten giver et kraftigt Armsving fremad. I alle Tilfælde vil man se Legeme stærkt foroverbøjede, rede til straks at kunne komme i hurtigste Bevægelse fremad.

En god Start har overmaade meget at betyde ved et Hurtigløb, og derfor maa man øve Starten ofte og atter. Man lærer snart at finde den Startstilling, der passer bedst for en, og den første Øvelse bliver da, at tilegne sig Færdighed i at faa sit Legeme i hurtigste Fart

fremad i kortest mulig Tid :; at starte.

Under Træningen — som bør lades af eller tilses af en Lærer eller moden Sportsmand — maa man gaa smaat fremad. Naar man først har lært at faa »en god Start«, fortsætter man derefter Løbet c. 40 m. Ved denne Afstand bliver man staaende en Uges Tid, idet man løber Strækningen en à to Gange daglig; derefter lægger man — med 4—5 Dages Mellemrum — 10 m til, indtil man naar den egentlige Strækning 100 m.

Det er ikke tilladt at benytte Pigsko, fordi man maa gaa ud fra, at ikke alle Deltagerne kan anskaffe sig saadanne eller har haft Lejlighed til at træne med disse Sko.

Længdespring

foretages fra en 3 Tommers Afsatsplanke, der er nedgravet i Flugt med Jorden. Planken selv kan berøres ved Afstedet til Springet, men Jorden foran Planken maa ikke røres.

Hver Deltager har 2 Spring (fri Fod), hvoraf det bedste regnes.

Brugen af Haandvægter forbudt.

Det regnes for Forsøg (Spring), dersom en Deltager »træder indens for« :; udover Planken eller løber over Afsatslinien uden at udføre Spring.

3 mislykkede Tilløb uden Spring regnes for 1 Forsøg (Spring).

Der maales i Meter og Centimeter fra Afsatsplankens forreste Kant (i Springretningen) til Legemets nærmeste Nedfaldsmærke.

Anm. Afsatsplanken fastholdes efter Nedgravningen i Jorden af 2 Plokke, og Jorden lige foran Planken bortfiærnes.

I en Afstand fra Afsatsplanken 3—6 m udgraves og vendes Jorden,

saaledes at Nedspringstedet bliver blødt. Efter hvert Spring udslettes Nedfaldsmærket og jævnes Stedet med en Rive.

Tilløbet til Springet kan være langt eller kort, som man ønsker. Ved Øvelse lærer man dog snart at afpasse sit Tilløb saaledes, at man — idet man sætter af til Springet — faar givet Legemet den størst mulige Fremad fart.

Det er Farten fremad i Forbindelse med Springets Højde, der giver Resultatet; og begge Dele maa være forenede i største Omfang, for at naa til et virkeligt »langt Spring«.

Derfor: et hurtigt, kraftigt Tilløb og derefter et Afsæt, hvor al Energien kun gaar ud paa at bringe Legemet tilvejs. Før Fødderne fremad i selve Springet; Farten fremad retter almindeligt Legemet op, selv om Fødderne naar Jorden et Stykke foran Legemets Tyngdepunkt. Paa paa ikke at træde tilbage, naar Springet er fuldført.

Tag her — som ved enhver Idrætsøvelse — fornuftigt paa Træningen. Spring ikke i Timevis, saa Benene bliver ømme og hovne. Begynd smaat, indtil Muskler og Knogler har vænnet sig til Anstrengelserne og læg saa senere de yderste Kræfter i.

Sørg omhyggeligt for, at Nedspringstedet er blødt.

Der springes uden Brug af Pigsko.

Stangspring i Højden

Deltagerne har Lov til at benytte egne Stænger.

Der springes over Træoverligger. Stangen tages ikke med i Springet, men kastes saaledes, at den ikke river Overliggeren ned.

Begyndeshøjde: 1,80 m (for-

øges med 10 cm til 2,10 m og derefter med 5 cm).

Hver Deltager har 2 Forsøg paa hver Højde. 3 mislykkede Tilløb uden Spring regnes for Forsøg. Det regnes ogsaa for Forsøg (Spring), naar Stangen er sat i Jorden til Spring, selv om dette ikke udføres.

Springet er klart, naar Overliggeren ikke falder ned.

Anm. Stangspring er en af vore smukkeste Idrætsøvelser, og den er vel værd at prøve af mange Grunde: for en Spejder ikke mindst den, at han lærer ved Hjælp af en Stang at kunne sætte over en bred Grøft eller et højt Gærde.

Til at begynde med kan man bruge Fyrretræsstænger, som ikke maa have større Knaster og ikke maa være for lange eller tykke. Senere, naar Springeren kan hæve sit Legeme ved Hjælp af Stangen til c. 2 m's Højde, bør Fyrretræsstængerne dog ikke benyttes længere, men Springeren maa have sin egen Bambus-Springstang, som baade er lettere og langt stærkere. Dette sidste vel at mærke kun, naar den behandles omhyggeligt. Herved forstås, at man skaaner den for at falde til Jorden efter et udført Spring ved at lade en Kamerat gribe den forinden; thi Stængen slaar — ved at falde — meget let Revner, og disse svækker Stængen. Styrke betydeligt. Har en Stang »slaaet en Revne«, maa den straks bevikles med Saglgarn paa dette Sted.

Ved Idrætsskampe i Stangspring udgraves et lille Hul imellem og lidt foran det Sted, hvor Springstøtterne er opstillede. Hullet maa helst have en lodret Kant ind mod Nedspringstedet og være skraat afskaaret bagud; det maa ligge i fast Jord. Er Jorden blød, maa

Rigtigt Spring — god Stilling.

Hullets Bund udstoppes med smaa Sten.

Overliggeren maa være en tynd Bambusliste; ikke gærne Fyrretræslister, da disse let gaar itu og der ved kan afstedkomme Uheld for Springeren. Under de daglige Øvelser kan dog udmærket benyttes Snor.

Stangspring er en Øvelse, der mere end mange andre i Begyndelsen fordrer en flink Instruktørs Nærværelse, da man ellers let faar galt fat paa et eller andet, som saa ikke saa let lader sig rette senere.

Man kan vel i Hovedtrækkene give Gangen i Øvelsen og pege paa de Fejl, der hyppigst forekommer, men de enkelte Springere maa stadig — og efter hvert Spring — have Instruktørens eller en Kammerats Udtalelse om, hvorledes dette foregik og hvilke Fejl, der skete.

For en Nybegynder er det naturligt at øve sig med en kort Fyrretræstang, idet man under Gang sætter Stangen i Jorden, hæver sig noget op paa den og svinger sig rundt om den. Det falder i Almindelighed meget let, og den Art Stangspring ser man jo tit Småbarn øve.

Her er straks at lægge Mærke til, at man sørger for at faa Stangen paa den rigtige Side af Legemet.

Og det afhænger igen af, hvilken Fod man til daglig sætter af med til Spring.

Sætter jeg af med højre Fod, skal jeg have Stangen paa Venstre Side af mit Legeme, gribende den med venstre Haand frandeden øverst paa Stangen og højre fraoven noget længere nede. Naar Springet udføres, sættes Stangen til Jorden, derefter sættes af med højre Fod; jeg hæver mig i begge Arme op paa den sig — i det lodrette Plan — bevægende Stang og svinger mig derefter rundt om denne (idet jeg gør højre omkring) og springer ned med Front mod det Sted, hvorfra jeg kom. Sætter jeg af med venstre Fod skal Stangen være paa højre Side, med højre Haand fatende frandeden og venstre fraoven paa Stangen o. s. v.

Det, Begynderøvelsen i Hovedsagen gaar ud paa, er at lære:

1. at bruge Stangen (ved at hæve sig i bøjede Arme op paa den) i Springet

Her kan i Begyndelsen Instruktøren fastbinde eller fastholde Stangen i en lodret Stilling og lade Deltagerne enkeltvis forsøge at hæve sig op paa den i bøjede Arme og senere — fra denne Stilling — lade dem prøve at løfte Benene frem og op efter paa Siden af Stangen (de, der sætter af med højre Fod paa venstre Side og de, som sætter af med venstre Fod paa højre Side af Stangen).

2. at sætte Stangen i Jorden, før Afsætten med Foden sker.
3. at faa Stangen til at gaa i det lodrette Plan under Springet.

Dette sidste afhænger i høj Grad af, at Foden man sætter af med, i Opspringet er nøjagtig bag det Sted i Springretningen, hvor Stangen er sat til

Daarligt Spring — ikke Fast nok paa,

Jorden. Sker Afsætten skraat for Stangens Stilling, faar Stangen Hældning til en af Siderne, og Springet mislykkes.

Har man lært disse 3 Hovedregler, kan man tage fat paa det egentlige Stangspring i Højden. Til at begynde med springer man over en Snor i 1 & 1/4 m's Højde, og her skal det virkelig grundlæggende Arbejde udføres. Først skal læres at faa et godt, sikkert Tilløb; dernæst at sætte Stangen i det udgravede Hul, hvorved fordres, at man under Løbet maa fæste Blikket paa dette Sted; endvidere at sætte af med Foden paa rigtigt Sted og Maade, at lære at hæve Legemet op i en vandret Stilling over Overliggeren, og saa, naar Springet er klart, at kaste Stangen tilbage, uden at Overliggeren rives ned. Alt dette maa indøves med Omhu; men gør man det, er man sikker paa meget hurtigt at naa til pæne Resultater.

Men — samtidig med Færdigheden kommer Lysten til at prøve, hvor højt man kan klare — allerede nu! Og det er saare naturligt, men det gaar desværre for haardt ud over selve Øvelsen. Sagen er nemlig den, at kun, naar man igennem længere Tids Øvelse har faaet fastnet de mange, smaa, hurtigt paa hinanden følgende, kraftige Bevægelser, hvorefter Stangspringet bestaar,

kan man vove sig opad, idet man bibeholder det grundlæggende i Øvelsen. Altfor mange Idrætsmænd har faaet denne Øvelse ødelagt ved for tidligt at forcere Højderne, fordi de derved paadrog sig Fejl, der ikke senere lod sig bortfjerne. Derfor, gaa meget smaat op efter til de større Højder.

Gangen i Øvelsen — det færdige høje Spring — foregaar saaledes: Springeren tager først Maal af Højden ved at fatte med sin nederste Haand paa det Sted af Stangen, der svarer til Overliggerens Højde over Jorden, stiller sig derefter paa det Sted, hvor han — efter indhøstet Erfaring — skal begynde sit Tillob. Stangen bæres i lidt bøiede Arme i skraa Stilling, Spidsen c. 1 Fod over Jorden.

Han hæver Hælene fra Jorden og begynder Tillobet. Dette foregaar først noget langsomt, men forstærkes, jo nærmere man kommer Springstedet, for at have sin yderste Kraft og Fart i det Øjeblik dette naas.

Tænk lævrigt under Tillobet aldrig paa, om dette vil passe. Løb blot frejdigt til, saa afpasser Tillobet sig selv. Væbner man sig til at spekulere over, om nu Afstanden slaar til (altsaa til Afstedet med den rigtige Fod, Springfoden), bliver man mere og mere usikker i sine Spring. Dette gælder for alle Spring.

Stangen sættes i Jorden.

Afstød med Foden umiddelbart herefter.

Springeren trækker sig med begge bøiede Arme op paa den fremad svingende Stang; hæver under denne Bevægelse sit Underlegeme op i en vandret Stilling (efte senere i en skraa Retning fremad med Benene højest) og søger at have sig op over Overliggeren.

Naar Stangen er naaet henimod den lodrette Stilling, drejer han sit Legeme mod Stangen og Overligger, saaledes at Brystet nu vender nedad, og

slipper Stangen med et lille Tryk, saa at den falder tilbage i Retningen, hvorfra han kom. Han maa passe paa at slippe Stangen saa betids, at den ikke river Overliggeren ned.

Nedspring foretoges ofte som Dybdespring (med sammensluttede Knæ og Fødder) og givende efter i Knæ og Fødder. Nedspringstedet maa stadigt holdes jævnt og blødt og være frit for Sten.

Spydkast

Der benyttes Spyd af Længde $3\frac{1}{2}$ Al.; Vægt $\frac{1}{2}$ kg.

Spydet skal ved Kastet fattes ved Beviklingen.

Der kastes (med frit Valg af Haand) 2 Kast, hvoraf det længste benyttes ved Bedømmelsen.

Kastet foregaar fra en Linie, afmærket paa Jorden. Linien maa ikke overskrides i Kastet.

Der maa tages Tillob (langt eller kort) efter Deltagernes eget Forholdsbefindende.

Længden af Kastet maales i Meter og Centimeter fra Kastegrænsen til nærmeste Nedfaldsmærke.

Kun Kast, der naar Jorden med Spydspidsen først, opmaales.

Anm. Spydkast er en Øvelse,

de fleste unge let tilegner sig Formen for. Bevægelserne til og i Kastet ligner jo meget de, man bruger, naar man »stikker« med en Bold eller »støtter« med Sten.

Først over man sig uden Spyd. Man søger at finde det Tillob, der passer til én, og sætter derefter dette i Forbindelse med et fingeret Kast, som skal udføres et Stykke indenfor Kastegrænsen, saaledes at denne ikke overskrides, selv efter at Kastet er udført.

Saa lægger man sig efter Stillingen til Kastet med Spydet. Der er ingen Regel for, hvorledes denne Stilling skal være, og der er ingen Erfaring for, at den ene Kastestilling eller Kasteform er bedre end den anden. I Virkeligheden er det her den stadige Øvelse, Oparbejdelsen af Muskelkraften, der kommer an paa. De fleste Spydkastere ser man — efter fuldført Tillob — springe hen i en Kastestilling, hvor de ses med venstre Arm fuldt udstrakt fremadløftet (Højrehandskaster), højre Arm med Spydet strakt tilbage og Benene, med venstre Fod forrest, i et godt Skridts Afstand fra hinanden. Fra denne Stilling udføres Kastet, idet venstre Arm med Fart rives ned til Siden samtidig med, at højre Arm med største Kraft slynger Spydet opad og fremefter. Hvilken Udgangsvinkel Spydet skal have, lærer Kasteren selv snart at finde. I Begyndelsen ser man ofte, at Kasteren giver Spydet en for stor Højdevinkel, hvorved han ikke naar den til Kastekraften svarende Længde og ligesaa ofte af denne Grund udfører et mislykket Kast, fordi Spydstangen berører hans Ryg eller Skulder i Kasteøjeblikket. Imidlertid retter Deltagerne selv hurtigt disse Fejl og finder forholdsvis let den Form, som ligger naturligst for

dem. Men her — som alle andre Steder — Øvelse og Øvelse maa der til for at naa de større Resultater.

Der bør iagttages Forsigtighed ved disse Kasteøvelser, og Deltaerne inaa ikke kaste før Kastefeltet er frit, 2: at der ingen Mennesker befinder sig indenfor Kastevidde. Ved den daglige Øvelse maaler man ikke de enkelte Kast, men sætter et lille Flag eller en Pind i Jorden for det længste af samtlige Kast.

Dersom der under Konkurrencen paa noget Punkt opstaar Tvivl om Opfattelsen af disse Reglers og Bestemmelser enkelte Punkter, træffer Formanden for hvert af de respektive Dommerudvalg Afgørelse. Hans Afgørelse er inappellabel.

Opsæt ikke til i Morgen, hvad der kan udrettes i Dag!

»Naa, blev Julekuponensalget saa en Succes?« spurgte Spejderchefen mig forleden ved et Lejrkomite-møde, men, Sandheden tro maatte jeg svare — »værtimod!« og saadan forholder det sig virkelig, hvis man da kan dømmes efter Antallet af Rekvissioner af ny Forsyning Kuponer eller efter Afrægningsregnskabet. Af Landets ca. 120 Tropper, som alle har faaet Sparemærker tilsendt, har 2, siger og skriver to Tropper rekvireret flere Kuponer end de allerede modtagne (den ene, Svendborg Tropp forøvrigt helt udsolgt første Forsyning), og ialt har kun 4, fire fundet Anledning til at indsende Afrægning — de øvrige 116 Tropper har altsaa ikke solgt for 5 Kr. —

det kan man vist ikke kalde for en Succes! — —

Vi havde endda arbejdet her omtrent baade Nat og Dag for at være sikker paa, at Banken ikke skulde løbe tør, naar Rekvissionerne lige før Jul strømmede ind, hele 32000 Kuponer laa færdige — og der blev Brug for 125 Stk. Man maa trøste sig med, at det er rart at være paa den rigtige Side.

Næ! det gaar aabenbart her, som det forevrigt næsten altid gaar. Det er ikke nok, at der lægges en Plan, heller ikke, at alt vedrørende denne lægges bedst muligt til Rette, næ, der maa skubbes bagpaa, og det er da det, jeg gerne vil gøre i Dag. Troppførere og Spejdere! skriv Dem alle det gamle Ordsprog, som staar over disse Linier, godt bag Øret, det er et Ord, som gælder i alle Livets Forhold, og som i det foreliggende Tilfælde har ganske særlig Aktualitet. Iøvrigt behøver jeg vel næppe at gentage, at det baade er langt lettere at faa Spejderne med og for disse at faa Lov til at komme med, naar Beløbet, som skal erlægges for Deltaelsen, er sammensparet. Hvad der derimod aabenbart er mere Anledning for mig til at gøre opmærksom paa, er, at de Tropper eller enkelte Spejdere, som af en eller anden Grund senere skulde blive forhindret i at kunne deltage, selvfølgelig vil faa det fulde sammensparede Beløb udbetalt ved Kuponernes Indsendelse til mig. Det er en Bank og ikke en Rottelfælde, vi har etableret, og som jeg skrev i min Følgeskrivelse den 15. Decbr. er der absolut ingen Risiko forbunden ved at sætte alle de Penge, der kan undværes i Kuponer, det vil altid blive en helt fornøjelig ABC at blade i, og en skønne Dag vil den være en hel lille Formue værd.

Maa jeg saa have Lov til at benytte Lejligheden til at henstille til D'Herr Troppførere straks at indsende Kvitteringen, saa snart Kuponer er modtaget. Af de den 15. Decbr. udsendte Kvitteringer er en Femtedel af disse endnu ikke kommet tilbage, og det er jo dog blot at sætte et Navn paa og saa naturligvis at lægge Kortet i en Postkasse. For mig er det en stor Betryggelse at vide, at Kuponerne er rigtig ankomne, men de allerede store Fortoomkostninger skræmmer mig fra at sende Kuponer i rekommanderet Brev. A Propos, Porto, Rekvissioner og Kvitteringskort skal kun frankeres med 5 Øre, naar der ikke skrives andet end Tallene og Navnet paa Tropp og Troppfører, skrives mere er det 7 Øre.

I Haab om saa i næste No. af »Vor Ungdom« at kunne vise en smuk Statistisk over Salg og Rekvissioner gaar jeg ud fra, at Sagen ikke behøver yderligere Anbefaling. Ved nærmere Overvejelse anbefaler den nemlig sig selv.

Spanding.

I Marts Nr. af »Vor Ungdom« vil i Lighed med ovenstaaende de nærmere Regler og Bestemmelser m. m. for Spejderidrættens og i Maj Nr. for Svømning og Bjergnings Vedkommende blive givet.

Begynd
din Træning i Tide

Ej fanger sovende
Mand Sejrr

† IN MEMORIAM †

GEORG PETERSEN

Lørdag den 15. December afgik cand. pharm. Lejtnant *Georg Petersen*, Tropsfører for Skelskørs Troppen ved Døden af Spansk Syge. Dette Dødsfald vakte stor og almindelig Deltagelse i vor By, og for vor Spejdertrop betyder det et baade smerteligt og uerstatteligt Tab. Kandidat Petersen, der for 5 Uger siden havde holdt Bryllup, nærede stor Interesse for Spejder-sagen og omfattede alle sine Drenge med den største Hengivenhed, hvilket i mindst lige saa høj Grad gengældtes af disse.

Spejderne lagde en pragtfuld Krans med dannebrogssfarvede Baand paa Baaren. Paa Baandene stod: »Det sidste Farvel til vor kære Tropsfører og Ven fra Skelskørs Spejderne.« Ved Bisættelsen gjorde Spejderne Honnor ved Indgangen til Kirken og under Sørge-højtideligheden havde de Plads ved Kistens højre Side, medens de 4 Patruljeførere fungerede som Vagt ved Kisten, og den florumvundne Stander paraderede ved Hovedenden. Pastor Lund talte overordentligt smukt og fremhævede den afdødes udmærkede personlige Egenskaber: Trofasthed, Hjertelighed og ideelle Tankegang, et Menneske, man maatte komme til at holde af. Præsten talte ogsaa smukt til Spejderne, beklagede det Tab, de havde lidt, og bad dem leve i Overensstemmelse med de Grundregler, han havde lært dem, saa han ogsaa i Fremtiden aandelig set

kunde være deres Fører. Kisten kørtes derefter gennem Byen til Jernbanen for at føres til Hellerup, hvor Jordfæstelsen foregik. Spejderne gik foran Ligvognen, og da Kisten af Tropsraadets Medlemmer bæres til Jernbanen, præsenterede Spejderne for sidste Gang for deres kære Fører. Deres Sorg var stor og oprigtig. —m —n.

POUL ASMUSSEN

Atter har Epidemien bortrevet en ung, evnerig Mand, og vort Korps har derigennem mistet en af sine mest trofaste Medarbejdere.

I Januar døde Tropsføreren for 1. Lyngby Trop, Poul Asmussen, kun 20 Aar gammel. Der er vel kun faa udenfor de sjællandske Divisioner, som kendte ham, men vi, som har kendt ham igennem mange Aar, vi staar nu ved hans Baare, grebne af Dødens Ubarmhertighed, uforstaaende overfor den ubønhørlige Skæbne, vi staar tilbage med Sorgen og Savnet, og vi føler den inderligste Deltagelse for hans haardt ramte Hjem, hvis gode Son han var, og for Drengene i hans Trop, for hvem han var en varm hjertet, initiativrig Fører og Leder.

Han var Spejder og Kammerat i Ordets rene Betydning, en ægte, retlinet Karakter, for hvem Fremtiden laa saa rig og straalende.

Jeg husker ham fra de mange Lejre og Øvelser, hvor vi delte saa mange Sorger og Glæder med hans anden. Jeg lærte at sætte Pris paa hans lyse, altid ligevægtige Sind,

jeg holdt af ham som en ærlig, oprigtig Ven, og jeg beundrede hans Evner som Fører for Drengene.

Faa har som han kæmpet og arbejdet med hellig Begejstring for vor Sag, og nu skal vi aldrig mere se hans ranke, stærke Skikkelse, Lyset i hans glade Øjne er slukket for stede.

Nu sænker vi vore Faner over hans Grav, den, der nu dækker saa rige Muligheder, i dyb og ægte Taknemmelighed for det, han var for os og for vort Arbejde.

Vi vil med Kærlighed bevare de lyse Minder, vi havde sammen med ham, og vi vil trofast fortsætte det Arbejde, som havde hele hans rige Hjerte. Derved vil vi paa den rette Maade ære hans Minde.

Bonde.

Du vandt vore Hjerter, du var saa stor og fin,
Saa ren i Ord og Tanke til det sidste.
Nu ligger du i Kisten, i Dødens hvide Lin.
Aah, Poul, er det sandt, vi skal dig miste?

Din hele Fremtid lovede saa rig og saa god.

Din Helstæbthed Verden vilde tvinge,
Nu er dit Hjerte stille og lam er din Fod.

Vi vil dig blot vor sidste Hyldelse bringe.

Thi vi, der blev tilbage, os knuger Sorgen tungt.

Vor Sjel er saa inderlig bedrøvet.
Ak, hvorfor skulde det nu bort, som var saa friskt og ung.
Hvorfor blev vi vor bedste Ven betrøvet.

D. 79 19.

En Patruljefører
i 1. Lyngby Trop.

Frank Sloan, Depotforvalteren i Devils Cut, vendte sig træt bort fra det tikkende Apparat og lænede sig tilbage i sin Stol. Det var meget varmt i det mørke Kontor. Nogle faa Fluor svirrede trætte op og ned ad Vinduerne, og selv Telegrafapparatet syntes tørt og træt.

Devils Cut ligger om Sommeren dybt inde under røde Klipper, og om Vinteren er det fuldstændig begravet i Sne. Et mere ensomt Sted vilde være uanskeligt at finde. Togene stoppede kun, naar man gjorde Signal til dem. Som den afgaaende Forvalter havde sagt til Sloan: »Det er et rigtigt livligt lille Hul. Jeg har været her i syv Maaneder, og det eneste Tog, som standsede, var et Gødstog, som havde kørt en Planke ud af Broen.»

»Det eneste, som findes her her i Devils' Cut er Varme,« filosoferede Sloan højt, idet han træt strakte sig efter sin Pibe.

»Jo, her er ikke meget at se paa, skal jeg indrømme,« bemærkede en Stemme, og Sloan snurrede rundt paa sin Stol. Paa Disken i Baggrunden af Kontoret sad en ung Fyr svingende frem og tilbage med sine bare Fødder, medens han søgte at gøre sine Seler fast med et Søm i Stedet for en Knap. Han var klædt i en falmet Bomuldsjakke, et Par slidte Bukser, der var meget for store til ham, og paa Hovedet havde han en flasket mekeltansk Hat af ubestemmeligt Stof og Farve.

Endelig fik han anbragt Sømmet til sin Tilfredshed og saa op paa Sloan med et Smil, der viste, at han manglede to Fortænder.

»Du store Kineser!« udbød Sloan. »Hvor i Alverden er Du kommen fra, Rødtop?«

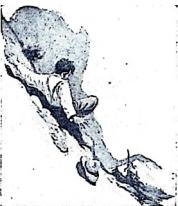
»Naa, det vil jeg nok sigel jeg trods, jeg var en Fremmed,« grinede Fyren. »Jeg har aldrig set Dem før eller hørt Tale om Devils Cut, før jeg saa Navnet paa Væggen herude, og alligevel kalder De mig ved Navn. Er De Tankeløser Hir?«

»Du har det rødeste Haar, jeg nogensinde har set,« lo Sloan, »og dine Fregner er saa store som Tuorer. Hvor Pokker kom du fra? Du bor da ikke her i Nørheden.«

»Bor her? Nej, Hr., dette her er min Sandten ikke et Sted at bo. Der er jo ikke andre Huse her end Depotet. Jeg bor ingen Steder.

Karl for sin Hat

Af W. C. Tuttle

Det var heller ikke min Mening at staa af her; det var en Konkubter, der sparkede mig ned af Vognen.»

Sloan stoppede sin Pibe og satte sig til Rette i Stolen: »Naa, Rødtop, Du maa nu heller finde dig et eller andet Sted og nedsætte dig. Du er alt for ung til at være Vagabond. Hvad hedder Du?«

»Brant. Min Moder kaldte mig Bobby, men der er vist ingen med saadant Haar som mit, der ret længe for Lov at beholde sit Døbenavn. Jeg har slaaet mit ene Ben paa en Sten og mistet Neglen paa Stortaen paa det andet. Var der mere, De ku' 'll' at vide?«

»Hvor gammel er Du, og har Du nogensinde gaaet i Skole?«

»Ejforten Aar gammel og syv gange otte er seks og halvtres,« opremsede Rødtop.

»Hvorfor Multiplikationen, Rødtop?« lo Sloan.

»Den viser, hvor langt jeg naaede,« grinede han. »Jeg er to Gange kommen saa langt i den samme Skole, men begge Gange gled jeg tilbage igen. Jeg sagde til den sidste Lærer, at nu skulde jeg nok selv sørge for Resten, og han ønskede mig Lykke til.«

»Hvor længe er det siden, Du spiste?« spurgte Sloan.

»Spiste!« Rødtop sprang ned af Disken, som om den var gløende. »Spiste,

sagde De. Jeg har ikke spist noget saa længe, at jeg er begyndt at synes, at mine Tænder ikke er mig til større Nytte end Vorterne paa mine Hænder. Hvornaar skal vi spise?«

»Jeg har en Fisk paa Ilden ovenpaa,« grinede Sloan, idet han rejste sig fra sin Stol. »Jeg satte den paa for en halv Time siden, og var ligeslad med om jeg nogensinde fik den spist. Jeg har mistet min Appetit. Jeg havde maaske kastet den bort, hvis du ikke var kommen.«

»Kastet den bort,« gispede Rødtop. »De maa jo være Millionær eller ogsaa maa De være — hvad venten De paa? Hørte De ikke, jeg sagde ja tak?«

Medens Rødtop ydede Fiskens fuld Retfærdighed, sad Sloan og lægtog ham fornejt.

»Jeg havde aldrig tænkt mig, at et Menneske kunde spise saa meget,« bemærkede han, da Rødtop søbede det sidste af Fisken op med et Stykke Brød og lænede sig tilbage med et tilfreds Suk.

»De spiste jo ingenting,« sagde Rødtop. »Jeg spiste jo det hele, og nu maa De gas og sulte eller koge noget nyt.«

Sloan begyndte at le, men et Hosteanfald rystede hans spinkle Legeme og fordrev Smilet fra hans Øjne. Rødtop lægtog ham med et forpint Udtryk, indtil Anfaldet var ovre, og saa skyndte han sig efter en Kop Vand, da Sloan syntes at blive svagere.

»Tak, Rødtop,« gispede Sloan, da Drengen holdt Vandet op til hans Læber. »Tak skal du ha' min Ven.«

»De burde ikke bo her alene,« sagde Rødtop i en bestemt Tone. »Intet Menneske med en Hoste som Ders burde leve saaledes, som De. Hvorfor faar De ikke en Stilling, hvor der er andre Mennesker?«

Op saa fortalte Sloan Rødtop, hvorefter han arbejdede i Devils Cut, — fortalte ham om sine to smaa Døtre i Redland, og hvorledes han maatte holde sig borte fra alle Fristelser, for at de kunde faa Penge til deres Underhold og Opdragelse.

»Hosten holder mig borte fra de store Kontorer, Rødtop,« forklarede han. »Her behøver jeg ikke Penge til andet end Føde og Tobak, og hver Krone betyder noget for Smaabørnene.

Jeg beder kun en eneste Bøn, min Dreng, og det er, at et eller andet vil komme dem til Hjælp, naar jeg er færdig. Maaske det er ikke saa meget at bede om, men det er det største, jeg ved. Jeg er ikke fordringsfuld.»

»Nej,« samstemmede Rødtop, »Nej, De er ikke fordringsfuld.« Rødtop, tænkte ikke paa Størrelsen af Sloans Bøn, — han tænkte paa den tomme Kasserolle, og paa at Sloan havde ladet ham spise al Maden.

Den Nat boede han hos Sloan, og det var første Gang i Uger, han havde følt Vægten af et Tæppe over sig og en Madras under sig. »Nej, han er sandelig ikke fordringsfuld,« tænkte Rødtop, idet han slumrede ind: »Mo'r havde den samme Saks Hoste, og hun var heller ikke fordringsfuld.

Næste Morgen hjalp Rødtop med Frokosten. Sloan følte sig syg, og de tilbragte Formiddagen i Kontoret, hvor Sloan forklarede, hvorledes Telegrafens virkede.

»Det er størstaet,« var Rødtops Dom, medens han saa Sloan kopiere en Togsordre. »Det kunde jeg aldrig gøre. Man maa være kommet længere end til syv gange otte er seks og halvtres for at kunne forstå den Tikken.

»Hvor er din Familie?« Rødtop?« spurgte Sloan.

»Min Familie? Mener De min Fa'r og Mo'r? Jeg ved ikke, hvor Fa'r er. Han var en Pjalt. Da Dokteren fortalte ham, at Mo'r ikke kunde blive rask, gik han sin Vej fra os. Mo'r sagde, at jeg skulde gaa til Onkel Jim. Det er hendes Broder, og han bor et Sted ovre i det vestlige Montana. Hun sagde, at han vilde opdrage mig. Efter al Sandsynlighed vil jeg nok have opdraget mig selv, naar jeg engang træffer ham og saaledes spare ham Ulejlig-heden.»

Senere paa Eftermiddagen vandrede Rødtop rundt om Depotet og fandt en Fiskestang. Han bar den ind paa Kontoret og stillede den op mod Væggen.

»Skal du ud at fiske?« spurgte Sloan, »Jeg plejede at fiske en Del, da jeg lige var kommet, men i den senere Tid er det mig for anstrengende. Der er en Mængde gode Steder nede i Dalen. Kender du noget til Ørreder?«

»Til Ørreder?« udbød Rødtop. »Jeg kender deres Sprog, Hr. Har de nogle

Fluekroge. Det er udmærket. Vi skal faa Fisk til Aftensmad, kan De tro.»

Sloan nikkede. »Det skal blive rart. Stegt i Mel, hvad, Rødtop.»

»Uhm!« grinede Rødtop. »De skal bare se mig.«

Men Rødtop var vild. En halv Fjerdingvej nedden for Jærnbanebroen delte Dalen sig og opløste sig til en hel Mængde smaa Kanaler, som Foraarsregnskylle havde gravet, og da Rødtop havde faaet tilstrækkelig mange Fisk, gik han ad den forkerte Kanal tilbage. Solen stod lavt paa Himlen, da han saatte sig ned og saa sig om.

»Jeg gik den forkerte Vej,« sagde han mut.

»Det vil være mærkt, for jeg er tilbage, og min Kammerat vil være ængstelig. Syge Mennesker er altid ængstelige,« og han vadede tilbage gennem Kanalerne.

Det var mærkt, da han saa Omridsene af Broen, og han vidste nu, at han var hjemme igen. Han begyndte at kravle op under Broen. Lige i det samme blæfede en Tændstik over Hovedet paa ham.

»Mon det er min Kammerat, der er ude og lede efter mig?« mumlede han, men saa fangede hans Øre en Hvisken af Stemmer, og han standsede. Han lyttede et Øjeblik, og saa krob han forsigtigt fremad i Skyggen af Broen, indtil han var tæt ved de Talende.

En Mumlen af Stemmer og saa: »... det kommer ved Ottetiden. Er Du sikker paa, at det er i Opbevaringstrummet?«

»Vist saa. Omtrent to Hundrede Fund.

Det tilhører Bushwhacker Minen.»

»Hvad skal vi gøre — afspore den eller koble Ekspresvognen fra og sprænge Pengeskabet?«

»Vi giver Signal med Flaget,« svarede den anden. »Naar saa Konduktøren eller en Porter hopper af, slaa vi ham bevidstløs og holder Lokomotivføreren i Skak, medens vi i kobler Vognen fra. Det bliver en smal Sag, forstaa Du? Vi skærer Telegrafledningerne over og venter.»

»Javel,« svarede den første. »Forvalteren vil blive let nok at tumle. Han er brystsvag.»

Rødtop stod og søgte at forklare sig, hvad han havde hørt, indtil Lyden af deres Stemmer var døet bort. Saa gik

den fulde Betydning af det sagte op for ham.

»Det var godt, jeg fik det at vide,« sagde han til sig. »De vil plyndre Toget. Og min Kammerat er let at faa Bugt med, fordi han har Tuberkulose.»

Han kastede sin Stang og sine Fisk og begyndte at klatre op ad den stejle Skrånt.

»Jeg vilde ønske, jeg vidste, hvor Sporet ligger,« mumlede han. »Det er ligesom at prøve paa at klatre op ad et Hus.»

Han arbejdede stærkere og stærkere, strækkende sig op i Mørket for at finde noget at holde fast i. Da han var lige ved at faa Tag i Broen, gled hans Fodder, og han rullede og gled ned ad Skrånten og havnede i en Klynge Buske.

»Åv for Pokker!« hylede han. »Der skrabede jeg mit Skinnene og forstuvede min Fod!«

Han rejste sig besværligt og prøvede, om han kunde staa paa den bakkede, glatte Ankel. »Nej, den er ikke forstuvet, men den er forredet lidt, af-gjort den er. »Nu maa jeg rimeligvis kravle.»

Op han kravlede. Denne Gang havde han Held med sig. I Løbet af ti Minutter laa han stannende oppe ved Jærbanesporret. Et lille Lys saas i Depotvinduet et halvt Hundrede Meter henne ad Sporet, og han humpede langsomt og besværligt af Sted, indtil han kom til Hjørnet af Platformen. Gennem Vinduet fangede han et Glimt af Sloan, der rejste sig op fra Telegrafapparatet og gik tilbage i Kontoret, og han sukkede lettet.

»Jeg er kommen i rette Tid,« pustede han. »Jeg troede, jeg mindst vilde komme en Time for sent.«

I samme Øjeblik kom en Mand snigende ben ad Platformen, og Rødtop gled tilbage i Skjul. Manden stoppede ved Døren og bankede svagt paa Sloan aabnede Døren og gik ud. I det samme gjorde Manden en pludselig Bevægelse, og man hørte Lyden af et faldende Legeme.

»Den er klaret, Jeff,« led Stemmen fra Døråbningen, og den anden Mand kom frem om Hjørnet.

»Iad med ham,« led derefter den samme Stemme, og Døren lukkede sig efter dem og deres Byrde.

»De har slaaet ham bevidstløs!« klynkede Rødtop. »De gav ham ikke den ringeste Chance. De har slaaet min Kammerat.«

Rødtop gled op paa Platformen og kreb tæt ind til Væggen. De to Mænd kom ud, og den ene af dem begyndte at syse med en Lygte, der stak frem fra Husfacaden paa en lang Stang. Der lod et Knæk, og dens Øje lyste rødt ned ad Sporet mod Vest.

»Der er ti Minutter til det kommer, sagde den ene af Mændene. »Vi maa hellere have Krudtet parat. Har du skaaert Ledningerne over?«

»Ja, jeg har«, brummede den anden, og Rødtop hørte dem aabne Døren til Fragtrummet. Han humpede hen til Vinduet og kiggede ind. En mørk Genstand laa midt paa Gulvet. Rødtop prøvede Vinduet og blev forbavset ved at finde, at Hængselene ikke var paa. Han aabnede det og sprang ind. Han tænkte kun paa, om han kunde gøre noget for sin Kammerat. Sloans Ansigt kunde lige ses i det svage Lys. Rødtop faldt inden for Sloans Skjorte, og saa rettede han sig og stredte paa Vinduet. »De har dræbt ham«, hulkede han. »De har dræbt min Ven«. Døren til Væremødet raslede. Rødtop sprang hen til Væggen og kastede sig fladt ned i Hjørnet.

Hans Hoved stødte mod noget haardt, og da han følte sig for, kom hans Haand i Berøring med noget likt Metal. Det var Sloans Bøsse, en gammel Winchester. Rødtop løftede den op og undersøgte den. »En Skyder«, udbrød han. »En Skyder, min Sandt! Jeg har aldrig skudt med saadan een, men jeg ved, hvorledes den virker. Jeg gad vide, om der er lidt — Døren til Opbevaringsrummet blev lukket med et Brag, og Rødtop sank ned bag Sloans Stol — et Sekund for sent. Han hørte den ene af Mændene gøre et Par haastige Skridt bort fra Vinduet og hørte ham snurre: »Pas paa, Jeff! Der er nogen derinde.«

Rødtop lagde sig fladt paa Gulvet og ventede. Han var bange. Han blev afvælsende varm og kold, og han knugede Haanden om Bøssen, medens hans Hjerte slog Tappensreg mod Gulvbrædderne.

»Du ser vist Syner«, snurrede en

Stemme nærvæd Vinduet. »Der er ikke andre derinde end Forvalteren, og han bevæger sig ikke kan Du være sikker paa. Tab ikke den Dynamitpatron.«

»Jeg forsikrer dig, jeg saa nogens, brummede den anden. »Jeg saa ham bevæge sig, og jeg saa Lyset glimte paa et Bæsselskab.«

»Naa, hvis du tror, at jeg agter at løbe for et tilfældigt Glimt, saa tager Du Fejl!« afbrød den anden vrede. »Det er forbandet nær ved Togtiden, og vi maa finde ud af, om der er nogen derinde.«

Døren blev stædt op, men Ingen kom ind. »Nu gælder det«, tænkte Rødtop, og hans Tømmelfinger forlod Haanden.

»Der er ingens, lo Manden og traadte frem i Døraabningen.

»Bang!« Rødtop hev i Afrækkeren. Et Sprøjt af Flammer syntes at springe frem mod Skikkelsen i Døraabningen. Kontoret blev oplyst et Øjeblik, og de løse Vinduer raslede ved Drønet. Rødtop spyttede en Tand ud og rev i Bundstykkearmen med begge Hænder. Et tomt Patronhylster raslede hen ad Gulvet, og en ny Patron smækkede ind i Løbet.

»Bang!« Et af Vinduerne blev knust, og Rødtop snarere følte end hørte Kuglen, idet den pløjede Gulvbrædderne op lige under hans Nese. Han saa paa den aabne Dør, hvor Røveren havde staet. Der var Ingen, men over Dørtrinnet stak en Genstand frem, som i høj Grad lignede et Ben med en Støvle paa.

Et nyt Skud kom gennem Vinduet, men denne Gang gik Kuglen vilde, og Rødtop hørte Bræget, idet den smadrede en Lerkrukke.

»Han ved øjensynlig ikke, hvor jeg er«, grinede Rødtop, idet han lagde sig saaledes, at han kunde beskyde Vinduet.

»Bang!« Et Skud glimtede igen, og Rødtop skød efter Glimtet. Igen sendte Bøssen ham rullende hen ad Gulvet og reddede efter al Sandsynlighed hans Liv, thi den Regn af Pistolskud rev i næste Øjeblik Splinter af Brædderne, hvori han havde ligget, skønt Skuddene kom gennem den aabne Dør. Rødtop stak en anden Patron i Kammeret. Hans Frygt var fuldstændig forsvundet. »Der naarede han mig«, grinede han,

»han stak sin Haand rundt om Hjørnet af Vinduet og skød, og saa skød han efter mit Glimt gennem Døren. Nu skal jeg narre ham, kan han tro.«

I et Minut eller to var der Stilhed, og saa kom der et Skud til fra det samme Vindue. Rødtop grinede og passede paa Døraabningen. Et andet Skud kom fra det modsatte Vindue, men Rødtop bare grinede og ventede, stadig passende paa Døren. Skydningen var ganske vilde, og Kuglerne for ind i Væggene og Loftet.

Fludselig faldt en Skygge paa Dørkarmen, og en Mand kiggede ind i Værelset; man kunde kun lige se hans Hat. Rødtops Finger krummede sig om Afrækkeren, men han tøvede. Var det en Mands Hoved? Rødtop var skeptisk; desuden var han heller ingen Fisketue.

Sloans sætte paa sig. Han prøvede paa at rette sig op. En Revolver kaskadede, og han faldt tilbage uden en Lyd.

»Beskidte Hunde!« mumlede Rødtop tænderskærende. »Han var ikke død, og nu har de skudt ham!«

Manden maatte have tænkt, at Sloan var kommet til sig selv og have taget Kampen op, thi han traadte frygtløs frem i Døren og tog et langt Skridt hen imod Sloan, da Rødtop knæb Manden sammen og trak af. Bøssen brelede som en Kanon, og da Rødtop var kommet sig saa meget, at han kunde se klart paa Forholdene, saa han, at der laa en Mand over Tærsklen. Han fik aldrig taget det andet Skridt, og i hans ene Haand sad der en lang Pistol med spændt Hane.

Rødtop lænede sig mod Pulten og prøvede paa at samle sine Tanker. Han følte sig pludselig svag og alene. Een død Mand udenfor og to inde, og deraf var den ene hans Kammerat. Han bøjede sig ned og læftede Sloans Hoved op. Han havde aldrig før staet overfor Døden, men han vidste instinktivt næssigt, at hans Kammerat var gaet bort — den Mand, som havde givet ham Føde og sit Venskab, og som havde to Smaapiger at leve for.

Rødtop forstod pludselig, at han havde dræbt to Mand. Tanken fik ham til at ryste, og han vaklede ved Pulten. Fludselig kom han til at tænke paa

Toget. Nej, de vilde jo ikke adlægge det. De vilde jo signalisere til det. I Løbet af fem Minutter vilde det stånde her, og man vilde finde Sloan og de to andre døde Mænd. Man samlede Bossen op og lagde den over Sloans Legeme. Hvorfor han gjorde det, vidste han ikke.

I samme Øjeblik hørte han Toget fløjte og Hvirlen og Skrigen af Hjulene, idet den tunge Maskine bremsede foran Depotet.

Rødtop blev forskrækket. Reaktionen efter Kampen, Tanken om at Mænd vilde komme og gøre Spørgsmaal, og Ønsket om at være alene fik ham til at gemme sig bag Disken! Et gammelt, slidt Klæde hang ned foran Hylderne, hvor Sloan plejede at gemme tilfældige Pakker, og ind under dem Disk krøb Rødtop og trak Klædet ned over sit Skjulested.

En Summen af Stemmer, Skæret af Lygter og derpaa — »Hvad i Alverden er det, der gaar for sig her!« spurgte en Stemme. To Lygter til kom frem paa Platformen. Stumper af en oplyst Samtale naaede Rødtops Øre, hvorpaa Mændene kom ind i Kontoret med deres Lygter.

»Død!« hørte han en sige. »Frank Sloan. Man har været Forvalter her i nogen Tid. Der maa have staaet en Kamp.«

Rødtop kiggede ud og saa Glimtet i Messingknapperne, idet Konduktøren holdt sin Lygte op over Skikkelsen i Døraabningen.

»Du store Kineser!« mumlede Konduktøren. »Se engang, hvem der ligger her. Lad mig se paa den anden.« Han gik rundt om Hjørnet og kom tilbage i Løbet af et Minut og lænede sig over Portøren, som undersøgte Sloan.

»Død!« meldte Portøren. »Stakkels, gamle Sloan. Det er slemt, Jack. Han har to smaa Børn nede i Redland paa til og tretten Aar. Tror du Selskabet vil sørge for dem?«

»Saa til —«, gryntede Konduktøren, idet han masede med Telegramapparatet. »Ledningen er brudt til begge Sider. Ja, jeg tænker nok Selskabet vil hjælpe noget, Bill, men Børnene vil i hvert Tilfælde ikke komme til at sulte. Den ene af Slyngherne der er Sam Harkness, og den anden er Jeff Nevils. Der er sat en Pris af 15,000 Kr. paa hvert af

deres Hoveder, og de Penge vil Sloans Børn vel faa. Lad os faa Ligene op.«

Rødtop ventede, indtil Mændene havde båret det sidste Legeme bort; saa haltede han ud. Man saa sig omkring, gled ind under en Vogn og løb saa hurtigt han kunde op til den første Del af Toget. Han fandt Ekspresvognen og sprang op paa Trinbrættet.

Uden den mindste Rysten gled det store Tog ud af Devil's Cut og for brølende af Sted gennem Bjærgene, medens Bobby Brant satte sig til Retts og følte paa det Sted, hvor Bossen havde slået en Tand ud.

»15,000 Stykket«, mumlede han, idet

han rettede paa sit Selesøm. »Jeg gad vide, hvormeg det er. Naar det kommer fra den anden Side af syv gange otte er seks og halvtreds, ser det altsammen ens ud for mig!« — Han sad der og nikkede en Stund, men pludselig rettede han sig op og grinede sit tandløse Grin til Fyrretræerne, der svirrede forbi. »Nu hører alting op! En rødhaaret Kines og en gammel Besse kommer og opfylder Sloans Bon. Det maa være Skubbens, og Rødtop grinede til Tøndervognen og nikkede.

»Jeg er alligevel Karl for min Hat — er jeg«, sagde han, lænede sig tilbage og faldt i Sovn.

I et Udstyrsmagasin — ja, ha, der finder man mangt og meget, som er overmaade praktisk og sindrigt udspekuleret for at gøre en Livets Arbejde i alle Forhold saa let og bekvemt som muligt. Det Hele er egentlig kun et Spørgsmaal om Penge.

»Se her, Hr. — udmærkede Tasker af Læder til Opbevaring af Kort, kun — —«

»Ja, men saadan en kan jeg selv lave af en gammel Gamasche eller Støvleskaft.«

»En glimrende Feltlygte med i Lejren, Hr., kun — —«

»Nej, nej en saadan har jeg altid lavet mig selv af en gammel Konservekasse.«

— Der var intet Udstyrsmagasin paa Robinson Crusos Ø, men han klarede sig endda stolt; man kan ikke slæbe alting med i Lejr, men det behøves heller ikke. —

»Klar Dig selv« Spalterne her i Bladet skulde hjælpe med til at fremme Opfindsomheden og lære Spejderne til selv at lave det, de har Brug for, — bl. a. ogsaa ved de Fræmsepogaver, der vil blive stillet »Vor Ungdoms« Læsere. Omstaaende findes den første.

Vore Spalter staar iøvrigt ogsaa aaben for Omtale, Raad og Anvisninger for alle de Opfindelser, der sikkert bliver gjort af vore Læsere Landet over. Lad os høre herom i Bladet, at andre ogsaa kan faa Gavn deraf. Det er jo ikke for ingenting, at Hovedparten af vore Drengedrømmer om med Tiden at blive Ingeniør. Eller Kemiker, ja, jeg kendte en Dreng, der havde indrettet sig det herligste Laboratorium i et nedlagt Badeværelse. Sine bedste Timer tilbragte han herinde, sysslende med sine hemmelige Opskrifter. Han lavede først Toilettsæbe —

Korpslæge E. Hartvig-Møller, Chefen for Spejderkorpsets nørrejske Division, eller slet og ret »Doktoren« populært kaldet, hører til de gamle i Gaarde indenfor Korpsnet.

Da Troppene efterhånden opstod i 1911, var der ingen Divisionsinddelinger. Første Gang de nørrejske Spejdere var samlede i større Antal var ved Viborg-Spejdernes Indvielse af deres selvbyggede Blokhus i Søndermølle den 2. Juni 1912. Der var Parade og Opvisning for den daværende Spejderchef Oberst Liljefalk, og samme Dag præsenteredes den vordende Divisionschef Doktor Hartvig-Møller for Spejdernes.

Doktoren var dengang praktiserende Læge i Bjerringbro.

De fleste Spejdere, i al Fald i det nordligste Jylland, anede næppe, at der eksisterede en By ved Navn Bjerringbro, end sige at der boede den Mand, der indtil den Dag i Dag er Leder af Spejderkorpsets største Divisionsområde, Dr. Hartvig-Møller. Alle lærte vi snart at forstaa, at det var den rette Mand paa den rette Plads.

Men Bjerringbro blev snart for lille for Doktoren og i 1913, flyttede han til Viborg og blev kort Tid efter udnævnt til Korpslæge. Fra da af har Divisionen haft sit Hovedsæde i Viborg.

Det er ikke let at være Divisionschef og ikke mindst vanskelig i Jylland, hvor man maa betænke de store Afstande. Alene fra Viborg til Divisionsens nordligste Punkt er 28 Mil; der kan ikke holdes Troppesamlinger om Aftenen efter at have faaet Besked pr. Telefon, ingen Divisionsøvelser om Søndagen, da Troppene ikke kan komme frem og tilbage paa samme Dag — nej, der maa en Ferie til paa flere Dage for at opleve det, som en københavnsk Tropa oplever næsten hver Søndag — en Øvelse med flere Tropper.

En af de allervæsentligste Indsættelser Nørrejske Division har gjort i Korpsnet er, at den begyndte med de nu saa berømtlige særlige

Vore Divisionschefer og deres Divisioner.

I.

Korpslæge E. Hartvig-Møller.

Foraarsturneringer. For en jysk Spejder er det næsten lige saa stor en Begivenhed, som at rykke i Sommerlejr, og man maa lade Divisionen, at den har haft et saa stort Udbytte af disse, at Turneringerne nu er saa godt som obligatoriske i samtlige Divisioner Landet over. Men intetsteds faar de da den Hygge og det Præg som i Jylland. Doktoren har en glimrende Maade at arrangere dem paa, og han forstaa at skabe den rigtige Feststemning, naar han sætter sammen med sine Spejdere, tænk paa Aabningshøjtideligheden ved Divisionsens Turneringer, ved Afslutningen, Præmieuddelingen og Talerne i en stor Sal fyldt med festklædte Spejdere med deres Damer; — ved Inspektionsparaderne af de forskel-

lige Tropper, hvor Spejderne dagvis i Forvejen glæder sig til at kunne anstrænge sig til det yderste for at opfylde sin Divisionschefs Forlangender — det er en Højtidagsdag, som Doktoren forstaa at skabe ud af saadan en Inspektion.

Derfor er Doktoren ogsaa alle Spejdernes Ven, hvilket han ogsaa tydeligt nok viser i sit Hjem i Viborg ved den storslaaede Gæstfrihed mod alle Spejdere; man er der altid sikker paa en hjertelig Modtagelse og et behageligt Ophold. Og alle hans Spejdere ved, at de roligt kommer til deres Divisionschef med alle mulige Slags Spørgsmaal, for Doktoren er Hjælpsomheden selv, der gerne giver sine Raad til andre end sine Patienter. Og kommer man der for at faa afgjort Stridigheder, er det ikke en opfarende Mand, der skænder, men den roligste og behageligste Mand at forhandle med; han taber aldrig sin Ligevegt.

Fra Begyndelsen af 1913 udgav Divisionen sit eget Blad, der levede i 3 Aar, af dette var Doktoren Redaktør i omtrent 2 Aar.

Nørrejske Division omfatter 10 Tropper med c. 200 Spejdere.

I de større Byer har der stadig været Tropper, for de mindre Byers Vedkommende har det været ret skiftende, idet Troppen gerne har været afhængig af en enkelt Person, og saa snart han har forladt Byen, er Troppen gaaet paa Retur, for til sidst at de, indtil der maaske kommer en til Byen for at blæse Liv i de hendeende Rester — Afstandene er jo saa store at Nabotropperne ikke kan understøtte de hendeende Tropper.

Der har altid været en Tropp, der har været den toneangivende i Divisionen; i lang Tid, og især i de første Aar, stod Viborg som en Ideal-Tropp for Divisionens øvrige Tropper, men siden de daværende Aargange forlod Viborg, har Førerskabets ligget skiftevis ved de andre Tropper. For tiden synes der at være en glædelig Opgang som Helhed i de forskellige Tropper.

Foss.

Derude fra —

Oplevelser udover det
dagligdags.

I.

Paa Tyvejagt i Canada.

Baron Holger Rosenkrantz til Sophendal ved Skanderborg, tidligere Chef for Østjyske Division, har i fire Aar staaet i det canadiske Gendarmekorps til Hest — eller som det officielt hedder: »The Royal North-West Mounted Police of Canada«. — Baron fortæller nedenstaaende lille Episode derovre fra.

Lørdag Eftermiddag paa en engelsk Kaserne er Fridag; den Lørdag, jeg her vil fortælle om, gik Livet paa The Mounted Police Kaserne i Regina sin sædvanlige Gang; nogle sov, andre læste, en Del skrev Breve; men de fleste var paa Fodboldpladsen. Jeg laa og soled mig paa Græsplanen, hvorfra jeg kunde overse hele Kasernen. Som det saa ofte gaar, hvor mange er samlede, kunde man pludselig mærke, at der var noget særligt paa Færde. Telefonvagten løb over til den Øverstkommanderende, en anden til den vagthavende Officer, kort sagt, der var et eller andet i Gære. Jeg gik ganske roligt op paa Belægningsstuen, trak i Uniformen og gjorde mig i Stand til, hvad der kunde komme. Da jeg gik ned, mødte jeg Stabssergenten, og jeg spurgte ham, hvad der var løs. Han fortalte mig blot, at han skulde

bruge to Mand straks; jeg meldte mig selvfølgelig og fik en af mine gode Venner med som den anden.

»Staben« gav os Ordre til at møde om to Minutter ved Vaabendepotet og have Revolver med. Da vi stillede, fik vi udleveret hver 50 Patroner extra til Revolverne samt en Riffl og 100 Patroner. Bob og jeg saa lidt paa det meget Krudt og skævede til hinanden; vi begyndte at faa paa Fornemmelsen, at det vist var en ubehagelig Historie, vi var kommet ud for, men der var jo ikke andet at gøre end at se glade ud. De gamle Stabs Ordre: »Med straks hos Kaptajn Roberts og tag Pels og Plaid med,« gav os andet at tænke paa. Faa Minutter efter meldte vi os hos Kaptajnen, hvor vi fandt en stor, graa Bil holdende. Uden at sige et Ord mønstrede han vor Opakning; Resultatet maa have været godt nok, thi vi fik Ordre til at sætte os op i Bilen, Kaptajn Roberts sad foran, vi to bag i. Da vi havde kørt en Time, spurgte Roberts os, om vi vidste, hvad vi skulde lave. Det anede vi selvfølgelig ikke, selv om vi jo nok med Henblik paa vort Arsenal, var klar over, at nogen egentlig Lystur var det ikke. Han fortalte os saa, at der var begaaet nogle store Røverier i en lille By nogle Mil fra Regina, og at Røverne, tre i Tal, var omsluttet i en lille Skov. De havde stjaalet en Mængde Vaaben og Ammunition og forsvarede sig med fortvivlet Mod, saa Kampen kunde nok tegne til at blive varm. — Ovenpaa den Meddelelse kunde Bob og jeg sætte os til at ryge og tale om Sagen, som det passede os, thi saa snart vi havde faaet en Ordre, blandede en Overordnet sig ikke i, hvad vi lavede, før Tiden for Arbejdet kom. — Da vi naaede

den ca. 20 Tdr. Land store Skov, fandt vi den omsluttet af en Masse civile Mennesker, bevægede med Jagtgeværer, Salongrifler, Revolvere og Knive. Samtidig med os kom 6 andre Mounted Policemen og meldte sig til Kaptajn Roberts. Han talte først med en Sergeant og Korporal, hvorefter vi fik Ordre til at omringe Skoven; de Civile fik Besked paa at fjerne sig udenfor Skudvidde og ikke blande sig i Sagerne. Hele Tiden faldt der Skud fra Skoven, og uvilkaarligt gav det et Gys i mig, da det gik op for mig, at Banditterne — nogle halvbloods Indianere — ønskede at slaa saa mange som muligt af os ihjel. Endnu var der ingen Fare, dertil var Afstanden for stor, men meget snart skulde vi til at ryge Rævene ud. — Vi fik saa Ordre til at lade Kanonerne, men forevrigt forholde os rolige, indtil nærmere Ordre kom. Kaptajn Roberts gik lidt frem og raabte til Fyrene derinde i Skoven, at de hellere maatte overgive sig straks. Tre Gange raabte han, men fik som Svar kun en skrallende Latter tilbage. »Sigt lavt, kravl saa fremad« raabte Kaptajnen. Ordren gik fra Mand til Mand, langsomt krøb vi fremad, og de langtrækkende Lee Enfield Rifler begyndte at smelde. Vi opdagede hurtigt at Røverne Kanoner ikke kunde naa os. Derfor gik Freymrykningen ret hurtigt for sig i Begyndelsen, men da først en enkelt Kugle begyndte at fløjte om Ørerne, saa kunde det nok være, vi gjorde os flade — Folk, som ikke har været ude for saadan noget aner ikke, hvor flad man i Virkeligheden kan gøre sig, naar først det gælder Livet. — Pludselig begyndte Bob, som var min Side-mand, at bande ganske frygtelig og udstødte nogle grusomme Trusler mod Indianerne. Naa, en Kugle i

Armen — og ovenikøbet den højre — kan jo nok undskyldte en Del. Atter raabte Kaptajnen, om de vilde overgive sig, og atter kun en Lattersalve som Svar. — Vi var nu passende gale i Hovedet, og Tanken om at skulde ligge hele Natten og passe paa de Fyre tiltalte os absolut ikke. — Sergenten var en gammel Rotte, og da han mærkede vor Stemning, krøb han hen til Roberts, og de holdt en kort Raadslagning sammen. Saa fik vi Ordre til at skyde saa hurtigt, som vi kunde fylde Magasinet, og jeg skal love for, at vi skød. Saa kom Ordren: »Hold inde! og kort efter: »Træk Revolverne! Vi fik Kanonerne frem og skulde lige til at brase frem, da tre sølle Fyre traadte ud af Skoven med Hænderne i Vejret, og dermed var Slaget forbi. De tre Halvblods var alle saarede, men ikke alvorligt; de havde nemlig ligget i Dækning i nogle Ulvevegrave, der fandtes i Skoven. De var saa af og til kravlet frem for at sende os et Par Kugler og havde haabet, at de paa denne Maade kunde holde det gaende til Mærkets Frembrud for saa at forsøge at slippe bort. — Nu blev de forbundne og læssede paa Bilen, hvor paa Turen gik tilbage til Regina, hvor vi indlogerede dem i »Hotel Nøjsomhed« c. o. Gendarmekarsernen. — Bob var først lidt ked af sin Arm, men da han saa opdagede, at han pludselig var blevet Damerens Helt, saa klarede Humøret jo op, og det var en Skandale, saa længe den Arm var om at komme sig. Naa, heldigvis kom Straffen over hans Hoved, thi Resultatet blev, at Bob giftede sig, og det var han sikkert ikke blevet saa snart, hvis han ikke havde faaet det Skud i Armen.

Indberetningerne fra Divisioner og Tropper er alle præget af deres store »goodturn« Virksomhed. Les ikke blot din egen Trops, men ogsaa de andres — faa nye Ideer og lær af de andre.

Alt i alt er disse Sider et godt Vidnesbyrd om, at Landets Spejdere forstaa at handle efter Spejderlovens 2den Sætning valdtid at hjælpe andre, og de fortæller, at danske Spejdere kender deres vidunderlige Motto »Vær beredte.

Fra Hovedkvarteret.

Kort Referat fra Korpsraads mødet den 7/1 1919.

I Aarets Løb er der oprettet 3 nye Divisioner, nemlig Lolland-Falster, Spejdernes og Hertug Knuds Divisionen. Der har været en Fremgang paa 21 Tropper og 600 Spejdere. Endvidere er der oprettet 6 Kolonner.

100 Spejdere har ligget i Lejr i den forløbne Sommer, ialt har der været 45 Lejre. Der har været afholdt 6 Idretsturneringer.

Der er indsamlet ialt 11,500 Kilo Nælder, men omtrent Halvdelen blev odcølet af Regn. Der er høstet 17,000 Kilo Kartotter.

Bestyrelsen blev udvidet med 3 nye Medlemmer, nemlig Divisionschef, Premierlejtant Gredsted og Tropsførerne stud. jur. Tage Carstensen og Boghandlermedhjælper Palm-Greisen.

Københavns Division

I det forløbne Efteraar har der været rig Lejlighed for Spejderne til at vise, hvad de kunde til. Næppe var de sidste Kartotter kommet op af Ørkenen ude i Vanløse, før Epidemien brød ud og kaldte paa dem, der havde Evne og Vilje til at hjælpe. Og det er blevet sagt med Rette, at der ikke blev kaldt forgaves paa Spejderne. Der blev af mange Førere udvist udmærket Initiativ, og Spejderne gik med frejdigt Mod i Gang med at yde deres Bidrag til Bekæmpelse af Sygdommen, samtidig med at de passede deres andre goodturns.

Som Eksempel paa, hvad der er præsteret i November Maaned af goodturns, skal der nedfor gives en lille Oversigt over en af de gamle Tropper, 1. Nørrebro, Assisterende under Epidemien, og dernæst skal det vises, at ogsaa de nye Tropper med de smaa Spejdere møder, naar der kaldes paa dem, og desuden i al Stilhed udfører et Arbejde til Glæde for gamle, yngre Men-

nesker og til Værn om Dyrene. Som Eksempel herpaa skal der gives en Oversigt over 7. By Trops Hjelpeplaner i November.

1. Nørrebro Tropp.

Den 26. Oktober fremsatte Tropsfører i Patruljeførernes Raad Forslag om at yde Assistance under Epidemien, hvorefter man straks begyndte Forhandlinger med Menighedsplejen i Nørrebro Sogn. Den følgende Dag var Forhandlingerne saa vidt fremskredne, at det blev besluttet straks at træde i Virksomhed, hvorefter Troppen alarmeres Kl. 9 Aften. Der oprettedes straks Kontor med Telefon, og 18 Spejdere meldte sig til Tjeneste. Arbejdet begyndte den følgende Morgen, og da Menighedsplejen ikke lagde fuld Beslag paa Spejderne straks, henvendte Troppen sig til flere Læger med Tilbud om Assistance, og dermed var Arbejdet i fuld Gang.

Fra den 27/10-11/11 var der gennemsnitlig 14 Spejdere i Arbejde hver Dag. Der udførtes daglig 67 Portierarbejder. Ud over dette blev Spejderne i 17 Tilfælde afgivne halve og hele Dage til andet Arbejde, f. Eks. Trækvognskørsel med Kul, Brænde og Køkkenaffald. Afslutning af Linde og Receptioner, Ordannanstjeneste for Læger o. lign.

Ialt tilfød Troppen sin Tjeneste til og udførte Arbejde for

- 3 Menighedsplejer
- 9 Læger og
- 1 Skolekøkken.

I Tiden fra 11/10-11/11 var der gennemsnitlig daglig 12 Spejdere i Gang med Udførelse af Middagsportioner. Desuden var 4 Spejdere hver Dag i Arbejde med Kartoffeldrænkning, og der udførtes 23 Spejderløb i Form af Ordannanstjeneste, Kontorarbejde, Tjeneste i Køkkener o. lign.

Den følgende Uge fra 11/11-17/11 udførte den 316 Portierarbejde, og der præsteredes 24 Spejderløb som foran nævnt, og 4 Mand udførte hver Dag Kartoffeldrænkning, og endelig fra

1/11-12/11 udbragtes der 99 Portioner Mad, og der præsteredes 5 Spejdeture.

Den 22. begynde Skolerne og der med opførte Troppens Hjelptjeneste. Troppen havde da ialt udtaget ca. 1500 Portioner Mad, og den havde ydet Assistance i 170 Tilfælde, et smukt Resultat, for hvilket baade Troppere og Spejdere forfærdte megen Anerkendelse.

7. By Trop

1. Hver Spejder har indsamlet Penge i 5 Tændstiksskæer til »Ensomme gamles Værelse».

2. Den 1/11 assisterede Troppen med 30 Spejder og Ulvunger »Ensomme gamles Værelse» ved denne Fornings Aarsfest i Studenterefterskolen Fæst. Spejderne gjorde god Fyldest dels som Ordrepolit, dels som Dørvogtere, og ved Mødets Slutning uddelte de til besyngende 50 Pakker Tændstik til indsamling af Penge og opnåede Navnene paa Mødagterne.

3. Spejderne gik efter Tur hver Aften tjeneste i Vinterstuen for gamle i Almagalede, de hjælper med til at følge de svage og ned ad Trapperne, Rytte Benke, skønne Kaffe o. lign. Denne Tjeneste gaar efter Tur og er fast for hele Vinteren.

4. Under Epidemien har 8 Spejdere gennemsnitligt gjort Tjeneste 4 Timer om Dagen i forskellige Skoler samt i Lægeforeningen. (Fra Skolekøkken) lærerinden i Maderslagsgades Skole har Troppere modtaget en meget rosende Skrivelse om en af Drengene.

5. Troppen har søgt Magstraten om Tilladelse til at lade opstille nogle Forderkasser for Fugle paa Christianshavns Vold. For at skaffe Brød til Kasserne har Troppen henvendt sig til 10 Bøgere paa Christianshavn med Anmodning om at maatte hente Afsæt i de Bøgerne, saaledes at hver Dreng får sit bestemte Sted og sin bestemte Dag.

5. Bytrop

Vor Juletern har dels været Troppens, dels Patruljetern.

Den første har bestaaet i Indsamling af Penge til gamles Jul paa Kuponer, vi har ladet trykke. Fra denne Maade har Spejderne indsamlet 375 Kr., som er indbetalt til de samvirkende Menighedsplejer. — 1. Patr. har som sædvanlig indsamlet Legetøj og Juleaftensdag blev det fordelt i Pakker tilligemed Godter. Patr. havde faaet givet Adresser: Larsen 5 Børn, Alder 7-14 Aar, Hansen, 6 Børn 3-15 Aar osv., og saa lavede Drengene Pakker til alle Alder og var samme Dag rundt med dem.

2. Patr. de store, hjalp i Frue Sogn ved Juleudstilling til 100 Mennesker.

3. og 5. Patr. har lavet Julepynt og Sprællemand, som blev foræret til fattige Børn.

6. og 7. Patr. havde mellem Jul og Nytår Tjeneste daglig Kl. 11-4 i de

samvirkende Menighedsplejer, de vejede Fødevarer af, pakkede ind og kørte dem ud i Byen.

8. Patr. har laant et Dukketeater, og spillede 5. Juledag Komedie for 50 Børn paa Rigshospitalet. Bagetter forærede de Teatret til Stuen.

Endvidere solgte 19 Spejdere Julestjernen, og Troppen stiller daglig en Mand til Britiske Repatriation Office og en til Prof. Mygind (begge Steder ang. Krigsfangertransporten.)

1 Østertrop

Efter Tropperefterskolen Hjemkomst fra Udlandet, er Arbejdet gaaet jævnt godt fremad. Julemaanden har været ret travl for de fleste af Troppens Spejdere. De har været til Tjeneste ved den engelske Legation og ved Kontoret for engelske Krigsfangers Hjemsendelse samt ved det engelske Afskibningskontor i Frihavnen.

Desuden tog vi Del i Opvarpningen ved 100 Englandske Besætning i Frihavnen, satte Vagt ved 115 Kransekager og pakkede 1600 Juleplatter ind til Erindringsgave til Englandsdrenge.

Vi deltog i Salget af »Julestjernen» med 14 Spejdere og hjalp til paa »Børnernes Kontor».

Hertug Knuds Division

Fra 1. Januar 1919 udkommer »Kastolk Ungdom» som 14 Dags Blad og redigeret af Divisionschefen Einar Peters Schindler. Bl. meget andet er Bladet ogsaa Organ for Hertug Knuds Division. Vi finder heri Program og Mødestemaer for Absalons og Sct. Knuds Trop.

Den nuværende Sct. Absalons Trop begynde til Slutningen af August og var dengang paa 15 Mand — nu er den paa 57 Mand. Som Jule »goodturn» havde Troppen sit Lotteri til Fordel for Sct. Vincentsforeningens Fattige med et Resultat af Kr. 145.00. Red.

Hellerup Division

December har været en travl Maaned for Divisionen. — Foruden de regelmæssige Lørdagsværelser, der som sædvanligt har været spændende og lærerige, har Divisionen holdt Juleparade. Denne var ikke alene imødestet med Længsel paa Grund af de talrige Dødelighedstegn. Solvbailemærker m. m. der skulde uddelles, men i højere Grad fordi Resultatet af Effortærts to store Konkurrencer skulde forkynnes. Disse består i en »Sparekonkurrence» og en »rask Mand» Konkurrence. Fastsatværelse gaar ud paa, at hver Mand har sin Bankbog i Divisionens Sekretariat, hvorpaa han kan indbetale sitværelse Beløb lige fra 1 Øre. Resultatet opgøres patruljevis og afhænger af Indskudenes Antal og Summen, Præmien er 25 Kr. til Patruljekassen. I »rask Mand» Konkurrencen gives »Bonus» for et

hvert Bevis paa rask, spejdermæssig Handling; enhver kan give en Kammerat »Bonus» Tropperefterskolen før Regnskab, og Opgørelsen sker patruljevis. Præmien er en Sølvpilade med Indskrift til at sætte paa Patruljekolde.

I Anledning af Spejderchefens Hjemkomst fra Bryllupsrejse var Ørkestret den følgende Dag mobiliseret i Mulm og Mørke Kl. 6 Morgens og spillede: »Det er saa yndigt at føle sig ad» (uden dog at føles ad). Resultatet af denne Daad var et anerkendende Brev og 100 Kager til Divisionen fra Spejderchefen. — Troppasistenter Repdorph har af Husmoderforeningen modtaget et smukt Selvbalmærke for sit Arbejde under Epidemien. Divisionens Baad »Scouts» har i Anledning af de engelske Krigsskibe været i stærk Brug, og Spejderne har haft stor Nytt og Fornøjelse af Besøgene paa Odegns. Den første Juleen har været Løjlig til mange »Goodturns» bl. a. deltog Divisionen i Salg af Julestjernen, i »Studenternes Indsamling» med de kendte Tændstiksskæer samt ved Indsamling i Skolen.

Søspejder Division

Det danske Spejderkorps nyorganiserede Søspejderdivision begynde Vinterarbejdet i denne den 1. December.

Der er Kursus i Gymnastik, Tovværksarbejde og Samaritergerning og der bliver undervist i Kompas, Søvejrsreglert og Sakortet. Naar Sommerstunder til, staar Svømning paa Programmet, og de Drengene, som har tilstrækkelig Modenhed, vil til den Tid faa Løjlig til i Praktisk at lære at færdes paa Søen i Ro- og Sejlbaade under kyndig Vejledning; forinden skal de dog have aflagt en Prøve, hvori Frisvømning er en obligatorisk Foring, og Retten til at føre Sejlbaad kan kun den opnaa, som har aflagt en særlig Prøve for et søkyndigt Udvalg og for bestaaet Prøve har opnaaet Certifikat.

Vinter og Sommer skal Uddannelsen løvrigt være som Landspejdernes — et Arbejde i fri Luft til Udvidning af Karakter, Flidteflidte. Disciplin og godt Kammeratskab og til Fortællelsen af Pligten til at hjælpe andre og være forberedt til at kunne gøre det.

Drengene, fra 12 Aar, som vil være Søspejdere, kan skriftligt melde sig til Det danske Spejderkorps, Nørregade 14.

Frederiksborg Division

Helsingør Kolonne

Afholdt den 12/11 en særdeles vellykket Koncert i Helsingør Teatersal til Fordel for krigsfangne danske Sønderjyder. Koncerten, hvor kun Kolonnens ørkester (11 Mands Strygeørkester) optraadte, var besøgt af ca. 400 Mennesker, hvoriblandt var en Del franske Officerer, og den gav et

Overkurs, paa 400 Kr., der er tilsendt »Sønderjysk Centralforening«, hvorfra Kolonnen har modtaget en Talskrivelse, »for den store Interesse, hvorom denne Gave bærer Vidnesbyrd«.

Lynby Division

Løregaard Troppen — en Afdeling af 1. Gentofte Tropp — har under den spanske Syge udført et ganske overordentligt stort Arbejde i Hellerup, og ingen af dens Spejdere har skaaet sig selv — denne Tropp var saaleds beredte. Som Tak derfor har den modtaget en smuk kunstnerisk udført Mappe med følgende Skriftelse prægtfuldt malet.

Til Løregaard Tropp
Lokalkomiteen for Hellerup og Magle-
legaards Bøge takker Løregaard Tropp
hæderligt for dens dygtige og bered-
villige Arbejde, som har været til stor
Hjælp under Epidemien.

Underskrevet af samtlige Komiteens
Medlemmer.

Vestsjællandske Division

1. Søe Tropp

Troppen har bestaaet siden Paaasken
1916, men stod indtil 1. November 1919
af Nava under 1. Ringsted Tropp.

1. Novbr. blev fejret ved en større
Festlighed i Tropplokalet. Troppen blev
startet med 1 Patr. paa 9 Mand og be-
staa nu af 4 Patr. med ialt 30 Mand.
Der er 11 II. Klasses Spejdere og 15
Rekrutter.

En 5. Patr. er under Dannelse.

1. Ringsted Tropp

15.—23. Dec. Indsamlet brugt Tøj og
Legetøj, der er uddelt til fattige Børn
Juleaften Dag.

22. Dec. Efter Opfordring fra Udval-
get for Jule- og Velgørenhedskoncerterne
har Spejdere med Bøsser i alle Hjem
m. m. (ikke Gaden) indsamlet Kr. 500
til Velgørenhed.

22.—24. Jul paa Sygehusene. Indsam-
let Bøger, Tidsskrifter m. m., samt ord-
net og hjulpet med Fynting af Jule-
træerne, flyttet Patienter til Salen m. m.
24. Decbr. For Asylbestyrelsen ude-
delt Julegaver til Asylbørnene, som in-
gen Juletræ faar paa Asylet (spansk
Syge).

Flyttet Bænke til Kirken for at skaffe
Sliddepladser Juleaften.

Hjælp med at ordne og tænde Jule-
træerne i Kirken Juleaften.

Hjælp ved Indsamling i Kirken til
»Børnesteagen« (Bøsser).

28. Salg af »Julestjernen« (1800).

1. Skelars Tropp

Troppen har i Decbr. Maaned ud-
rettet et stort og vigtigt Arbejde und-
der den saa voldsomt herskende Epi-
demi og derigennem vandt stor og for-
tjent Popularitet blandt Byens og Om-

egnens Beboere. De har daglig udbragt
Mad fra Sygehusets Køkken til mange
af Sygdommens hjemsatte Familier, ialt
ca. 300 Portioner, og samtidig assiste-
ret Apoteket og Lægerne med Udbring-
ning af Medicin til Byens og Omeg-
nens Beboere i indtil 1½ Mile Om-
kreds, ofte strenge Aftenture i slem
Vejr, de har alle været yderst ivrige og
pligtopfyldende.

(Indberetning fra Tropperaadet).

Lolland-Falster Division

Med Korpsets Sanction er der op-
rettet et Divisionsraad, bestaaende af
Præsidenten, Stiftamtmand Okholm,
samtlige Tropperaads Formænd, Divi-
sionschefen og Tropperaadets Kragh, *Grand
chef* og *Thorsen*.

Divisionsraadet holdt Møde i Ny-
købing F. den 8. December, hvor Tropp-
fører Kragh blev valgt til Korpsraad.
Endvidere blev der taget Beslutning
om Udgivelse af et Divisionsblad samt
Iværksættelse af en Agitationskampagne
til Fozzættet med Løstet: Børn Dreng,
Børn Tropp, et Divisionsfond til Hjælp
for daarligere stillede Spejdere. Raadet
behandlede forskellige andre Spørgs-
maal.

Divisionsbladet, der er døbt »Or-
donnansens udkommet med første
Nummer i Midten af Januar.

1. Bøge Tropp

har solgt Julestjernen.

1. Sankøbing Tropp

holdt den 15. December Afslutning
paa Prøve og Duglighedsprøve. Tropp-
pen var samlet om Eftermiddagen paa
Cypressegaarden hos Proprietær la Cour,
hvor Divisionschefen uddelte Mærker
og Tegn. Derefter Chocolate og Kager
over hele Linien.

1. Maribo Tropp

indsamlet Pengs (ca. 150 Kr.), Ud-
delt og Legetøj den 8. December til
Asylet.

Det Lolland-Falsterske Jernbanesel-
skab har overladt Troppene i Sank-
øbing og Maribo hver en Jernbanevogn
til Tropplokalet. Troppene gaar nu i
Gang med Udstyret og Udsmykningen.

Nykøbing F. har søgt Overkomman-
doen om Tilladelse til at benytte Vagt-
stuen ved Guldborgsund Jernbanetropp
til Tropplokalet, men Svar er endnu
ikke indgaaet.

Fyens Division

udgiver nu sit eget Divisionsblad
»Vær beredte. De første Numre lever
godt, indholder rigt og belærende An-
tikter og en morosom »Martepale«, hvor
Fyens vigtige Arbejde skilles til at
spigere binanden fast med Viddets
spidse Søm, alt medens Ondskabens
gule Flamme slikker op ad de uheldige

lige Ofre. Forhaabentlig tønder de ikke
til sidst selve »Martepalens« i en de-
leggerende Brand — det vilde være Synd
for Bladet.

»Vær beredte er godt og kvikt re-
diget af *Helmer Bræum*, Vestergade
59, Odense. Vi ønsker det en lang Le-
vetid. Red.

Kerteminde Tropp

En lille rask Redningsmand.

Søndag den 24. November var en
lille Spejder, *Harry Hansen*, Søn af
Postbud H. Kerteminde, gaaet en lille
Tur hen til Kæret for at lege med
nogle andre Drengene ude paa Isen, som
den Gang kunde bære. Pludselig lod
der et Skrig bære ham, og da han
vendte sig om, saa han en lille Pige,
staa i Vandet til Brystet (da der der,
hvor hun faldt i, er meget dybt), saa
hun have holdt sig oppe ved Hjørnet
af Isen. Harry sprang imidlertid
rask til og fik hende op paa det tørre.

Det skal bemærkes, at Harry er født
den 10. August 1908 og saaledes kun
godt 10 Aar. Det maa jo saaledes si-
ges, at Harry leder til at være en Dreng
med Omlejl i Floret, og ret en rask
Dreng af sin Alder.

Sydjyske Division

1. Kolding Tropp

Troppen afholdt i Nov. og Decbr.
Maaned ingen Patruljemøde, da den
fuldstændig har helliget sig den frivillige
Hjælpebetjeneste. Først under Epi-
demi, siden med Juleuddeling for Mø-
nighedsplejen. — Hjælpebetjenesten un-
der Epidemien organiseredes paa føl-
gende Maade: Gennem de lokale
Blade tilbød Troppen under Epi-
demi Hjælpebetjenesten til Husstande,
hvor Sygdommen havde vanskellig
gjort Forholdene. Hjælpen bestod i
Afhentning af Medicin, Opbejring af
Brændsel, Afhentning af Mad og an-
den nødvendig Bedstelse. Endvidere
ydtes Troppen i nogen Grad Hjælp
til offentlige Kontorer ved Pasning af
Telefon, Budtjeneste o. lign., bl. a. paa
Børnesteagerkontoret og i Nationalbankens
bankens Filial. — I Troppeschevkar-
teret, hvor der er Telefon, var til Stue-
lighed fra 9 Morgen til 6 Aften 5
Spejdere parat til Udrykning. — Ialt
forøgetes der 87 Udrykninger og ud-
førtes ca. 110 Timers Kontortjeneste. —
Mandag og Tirsdag før Jul hjalp som
før nævnt Troppen. Menighedsplejen
med Uddeling af 79 Pakker. En af
Byens Borgere havde stillet Hest og
Vogn til Troppens Raadighed. Om Man-
dagen uddeltes fra 2—6 de ca. 65 af Pak-
kerne om Tirsdagen Resten.

Paa Nytaar begyndte Patruljemøderne
igen samtidig med Skoleens Aabning.

1. Fredericia Tropp

Alt større Troppeforetagender er der i
det svundne Aar afholdt følgende:

Den 25.—27. April var vi til Foraarsturneringen i Kolding, der deltog af 29 ialt 22. Den 26. og 27. Maj Fælleskonkurrencer. Der konkurreredes i 1) Lejlsplagning, 2) 20 km Stafetløb, 3) Forhåndsregning, 4) Orienteringsløb, 5) Signalerne. Den udsatte Fælles i Fejlygte vandt 2. Patrulje. Den 15. Juni Valdemarsdagen solgte vi Flag, og havde paa et Par Timer alt udsolgt. Den 3. til 12. August laa Troppen i Standerjag ved Hvidbjerg, af 29 deltog 21. Vi laa i Lejren sammen med Silkeborg og Herning Troppe med hvem vi havde flere Øvelser og Konkurrencer. Den 19. September solgte vi Høstblomster. Den 13. Oktober medvirkede vi ved Rundskuedagen med en Opvisning paa Ekstercerpladsen, den var glimrende besøgt. Den 27. Oktober havde vor Fodboldhold en Kamp med F. D. E., hvor vi vandt en Støndeplade (1-0). Den 17. November havde vi en større Tennisøvelse i Fuglsang Skov med vor Katolske Tropp og K. F. U. M. Spejderne. Den 1. December havde vi en Tur til Kolding. Efter at den fungen, Troppfører havde faaet tildelt Divisionens Fortjenestemedalje havde vi en Tennisøvelse med Kolding Troppen. Vi havde under den »Spanske« stillet os til Raadighed ved Hjelpebureauet, men de klarede sig selv. I December hvervede Troppen passive Medlemmer, hvor Spejder Karl Vilhelm Jensen vandt den udsatte Fremstev ved at have hvervet flest, ialt 23. Vi opnaaede ialt godt 100 Medlemmer. Den 2. Januar 1919 var Troppen af K. F. U. M. Spejderne inviteret til en Fest, som var overordentlig vellykket. Den 5. Januar havde Troppen sin aarlige Nytårsarrang, hvor Tropperaadsmændene var tilstede. I Troppen er der nu ialt 46 Spejdere, hvoraf 12 er fra den nyoprettede Patrulje i Børkov.

Midtjyske Division

Divisionen har høstet ca. Halvdelen af samtlige Nælder, der er høstet Landet over. Af dens Tropp kom Nierup ind som No. 1 med 309 kg høstetore Nælder.

I December afholdt Divisionen sit 100 Aars Løb over 10 Kilometer, der ved forstaaes: Hver Tropps Deltageres samlede Alder er 100 Aar. Løbet foresmer sig som et Stafetløb over 10 Kilometer. Troppene stilles faldstændigt færd for, hvem der skal deltage, og hvor langt hver enkelt skal løbe. Løbet er dog kun for Menige Spejdere. Løbet vandtes af 1. Aarhus Hold, 8 Spejdere i Alderen 11-14 Aar, paa en Tid af 32 Minutter 55 Sekunder.

Divisionens Prisopgave for Patruljeførere vandtes i Aar af Pætr. E. J. Mikkelson, Horsens.

»Good-turne«, Herning: opsat Foderkæstet i Byens »Løng. Horsens: indsamlet og uddelt Gaver og 100 fatige Hjem. Horsens: stillet sig til Dis-

position under Epidemien og anvendt til at bringe Medicin m. m. til syge Familier i Omegnen, Hinnerup: organiseret Hjælp til Smaafolk i Byen.

Divisionens Tropp har været meget anvendt ved Salg af Julestjernen,

Nørrejyske Division

1. Thisted Tropp

Troppen startede ligesom sidste Jul en Indsamling til Fordel for de fattige Jul.

Af Troppens 36 Spejdere deltog 28, som var delt i 14 Patruljer, der hver havde sit Distrikt i Byen.

Efter 3 Timers Arbejde sluttedes indsamlingen med et Resultat af 335,53 Kr. der blev fordelt saaledes, at

Frelsenhar modtog 267,76 Kr.

og Børnesyset » 267,77 »

Sidste Aars Indsamling indbragte 525,13 Kr.

Brevkasse

Henvendelser til Brevkassen maa være Redaktionens i Hænde senest d. 10. De maa gerne være undergivet med Navnet, men til Redaktionens Brug maa Navn og Adr. opgives.

Lolland-Falster-Division søger til Aarkivet »Vor Ungdom« II. Aargang Nr. 1 og 4. Skulde disse Blade forefindes bedes 1 Eksp. venligst overladt.

Undertacknad, 14 år gammel, ønsker korrespondere med dansk spejder.

Høgskoleingefullt

Curt Smedsund,

Boulevardvej, 10, Helsingfors, Finland.

Jag skulle vilja inleda en livlig korrespondens med danska Spejdere och Spejderlikor. Jag är 14 år gammel och lista klassscout.

Med Scoutinsining

Oscar Heffler,

Hyddan Norr, Arboga, Sverige.

Redaktorerne af den Sangbog med muntre Sange, Lejrbaals- og Marchsange, som tænkes udgivet til Foraaret, beklager sig over det meget magre Resultat af deres Opfordring til at sende Forslag. Kun 6a 3 Sider er der fremkommen Forslag. Spejdere kan da ikke, naar Bogen kommer, med Rette klage over, at den eller hin Vice mang-

ler, da Redaktorerne netop har bedt Spejdere sende Forslag. Disse kan sendes under Adressen: Aage Jørgensen, Rysgade 62, Kbhvn. N.

Et Ord fra Redaktionen

Redaktionen agter at sætte alt ind paa, at Bladet fremtidigt hver Gang udkommer præcis den 1. i hver Maaned og henstiller til d'Herrers Troppførere straks efter Modtagelsen af Bladet at lade dette fordele til Spejdere.

For at dette kan gennemføres, maa Redaktionen have større Artikler o. lign. inden den 1. i hver Maaned af Hensyn til Planlægningen af Indholdet; mindre Artikler, »Fra Divisionernes«, Spejdernyt o. lign. inden den 10. i hver Maaned. Manuskripter tilbagesendes kun naar Bemærkning herom og Svartop vedlægges. Anonyme Artikler optages ikke. Redaktionen anmoder Interesserede i Bladet om at indsende Fotografier fra Spejderværelsen.

2 svenske Spejdere Gustav Stillegren, II. Klassepejder, 15 Aar, N. Vattgatan 96, Malmö og Reinhold Johansson, III. Klassepejder, 14 Aar, Hospitalsgatan 5, Malmö ønsker at korrespondere hver med sin danske Spejder, helst fra København — sendt med Fotografier.

Vill Ni lära känna

Svenska Spejdere

och

Svenskt Spejderliv

abonnera då på

»Scouten«

officiell organ för den svenska spejdervärelsen

»Scouten« utkommer med två rikt illustrerade nr: 1 månaden och kostar för helt år 6 kronor och för halvt år 3 kronor.

Abonnement emottages på alla danska postkontor

A/s

Nordisk Handels- & Sjøfarts-Compagni

Filialer i Petrograd . Moskva . Amsterdam . Stockholm . Malmø . Aarhus

Fabrikation . Export . Import . Skibssalg etc.**Hovedkontor**

Ved Stranden 14 København K.

Telefoner: 11218 . 7754 . 12735 . 13227 Statistelefon 178

Telegram Adresse: Norhanco

Fabrik og Filial Aarhus

Christiansgade 28 Telefon Aarhus 3880

Telegram Adresse: Norhanco

Stockholm Filial

Øvre Munkbroen 1 b Stockholm

Rikstelefon: 6182 . 17940 Almens Telefon: 5700

Telegram Adresse: Getraco

Malmø Filial

Stortorget 17 Malmø

Rikstelefon: 6185 . 6186 Telegram Adresse: Oxd